

Politechnika Warszawska

W Y D Z I A Ł E L E K T R Y C Z N Y

Instytut Elektrotechniki Teoretycznej
i Systemów Informacyjno-Pomiarowych
Zakład Elektrotechniki Teoretycznej
i Informatyki Stosowanej

Praca dyplomowa inżynierska

na kierunku Informatyka
w specjalności Inżynieria oprogramowania

Implementacja środowiska Kubernetes na maszynach
bezdyskowych

Krzysztof Nazarewski

nr albumu 240579

promotor
mgr inż. Andrzej Toboła

WARSZAWA 2018

Implementacja środowiska Kubernetes na maszynach bezdyskowych

Streszczenie

Celem tej pracy inżynierskiej jest przybliżenie czytelnikowi zagadnień związanych z systemem Kubernetes oraz jego uruchamianiem na maszynach bezdyskowych.

Zacznę od wyjaśnienia pojęcia kontenerów, problemu orkiestracji nimi i krótkiego teoretycznego przeglądu dostępnych rozwiązań. Opiszę czym jest Kubernetes, jaką ma architekturę oraz przedstawię podstawowe pojęcia pozwalające na zrozumienie i korzystanie z niego. Opis Kubernetes zakończę przedstawieniem sposobów jego uruchomienia na maszynach bezdyskowych.

Następnie przeprowadzę krótki teoretyczno-praktyczny przegląd systemów operacyjnych i sposobów uruchamiania Kubernetes na nich.

Po ich wybraniu przeprowadzę testy na sieci uczelnianej, a na koniec doprowadzę ją do stanu docelowego pozwalającego na przeprowadzenie laboratoriów Kubernetes.

Słowa kluczowe: Kubernetes, konteneryzacja, orkiestracja, maszyny bezdyskowe

Implementing Kubernetes on diskless machines

Abstract

Primary goal of this document is to present basic concepts related to Kubernetes and running it on diskless systems.

I will start with explaining what are containers, problem of their orchestration and I will theoretically inspect available solutions.

I will describe what is Kubernetes, provide overview of its architecture and basic concepts allowing to understand and use it. I will end the description with overview of its provisioning tools working on diskless systems.

Then I will research and conduct brief practical tests of available operating systems and provisioning tools.

After selecting solutions I will conduct practical tests on university network and finally configure Kubernetes to run the network.

Keywords: Kubernetes, containerization, orchestration, diskless systems

WARSZAWA, 1 lutego 2018

POLITECHNIKA WARSZAWSKA
WYDZIAŁ ELEKTRYCZNY

OŚWIADCZENIE

Świadom odpowiedzialności prawnej oświadczam, że niniejsza praca dyplomowa inżynierska pt. Implementacja środowiska Kubernetes na maszynach bezdyskowych:

- została napisana przeze mnie samodzielnie,
- nie narusza niczyich praw autorskich,
- nie zawiera treści uzyskanych w sposób niezgodny z obowiązującymi przepisami.

Oświadczam, że przedłożona do obrony praca dyplomowa nie była wcześniej podstawą postępowania związanego z uzyskaniem dyplomu lub tytułu zawodowego w uczelni wyższej. Jestem świadom, że praca zawiera również rezultaty stanowiące własności intelektualne Politechniki Warszawskiej, które nie mogą być udostępniane innym osobom i instytucjom bez zgody Władz Wydziału Elektrycznego.

Oświadczam ponadto, że niniejsza wersja pracy jest identyczna z załączoną wersją elektroniczną.

Krzysztof Nazarewski.....

Spis treści

1	Wstęp	1
1.1	Konteneryzacja	3
1.2	Cel pracy inżynierskiej	4
2	Przegląd pojęć i systemów związanych z konteneryzacją	5
2.1	Open Container Initiative	5
2.2	Docker	5
2.3	Dostępne rozwiązania zarządzania kontenerami	6
3	Kubernetes	8
3.1	Administracja, a korzystanie z klastra	8
3.2	Konfiguracja klastra	8
3.3	Infrastruktura Kubernetesa	9
3.4	Architektura	12
3.5	Kubernetes Dashboard	16
3.6	Kubernetes Incubator	16
3.7	Administracja klastrem z linii komend	17
3.8	Administracja klastrem za pomocą narzędzi graficznych	18
3.9	Lista materiałów dodatkowych	19
4	Systemy bezdyskowe	20
4.1	Proces uruchamiania maszyny bezdyskowej	20
5	Przegląd systemów operacyjnych	22
5.1	Konfigurator cloud-init	22
5.2	CoreOS	23
5.3	RancherOS	24
5.4	Project Atomic	25
5.5	Alpine Linux	25
5.6	ClearLinux	25
5.7	Wnioski	26

6	Praktyczne rozeznanie w narzędziach administracji klastrem Kubernetesa	27
6.1	kubescape	27
6.2	Rancher 2.0	28
6.3	OpenShift Origin	30
6.4	kubescape	34
6.5	Wnioski	35
7	Uruchamianie Kubernetesa w laboratorium 225	36
7.1	Przygotowanie węzłów CoreOS	36
7.2	Przeszkody związane z uruchamianiem skryptów na uczelnianym Ubuntu	37
7.3	Pierwszy dzień - uruchamianie skryptów z maszyny s6	38
7.4	Kolejne próby uruchamiania klastra z maszyny s2	39
8	Docelowa konfiguracja w sieci uczelnianej	44
8.1	Procedura uruchomienia klastra	44
8.2	Sprawdzanie, czy klastr działa	47
9	Rezultaty i wnioski	51
A	Przypisy	52
B	Wykaz skryptów	56
B.1	repozytorium kubernetes-cluster	56
B.2	repozytorium ipxe-boot	65

Rozdział 1

Wstęp

W ostatnich latach na popularności zyskują tematy związane z izolacją aplikacji, konteneryzacją i zarządzaniem rozproszonymi systemami komputerowymi.

Sam problem izolacji systemów komputerowych istnieje już od dawna i dorobił się wielu podejść do jego rozwiązania:

- rozwijane od późnych lat 60 wirtualne maszyny dzielące się na dwa rodzaje:
 - systemowe lub inaczej emulatory maszyn, w uproszczeniu polegają na uruchamianiu kompletnego systemu operacyjnego, który nie zdaje sobie sprawy ze współdzielenia zasobów “myśląc”, że posiada całą fizyczną maszynę na własność. Możliwe jest uruchomienie całkiem innego systemu operacyjnego jako gościa;
 - działające na poziomie procesu; oferują przede wszystkim izolację zależności i niezależność od systemu operacyjnego, można tu wyróżnić między innymi:
 - * interpretery (np. CPython lub Lua),
 - * kompilatory JIT (np. Jython, PyPy, LuaJIT, .NET),
 - * maszyny wirtualne języków programowania (np. Java lub vs);
- wprowadzony w roku 1979 chroot polegający na uruchomieniu procesu ze zmienionym drzewem systemu plików, z którego nie może się wydostać;
- parawirtualizacja, która jest podobna do systemowych wirtualnych maszyn, z tą różnicą, że przekierowuje zapytania systemowe do systemu gospodarza. Ten typ wirtualizacji nie pozwala na uruchomienie całkiem innego systemu operacyjnego i wymaga kompatybilności systemu-

gościa. Przykładem jej implementacji są `jail` z `FreeBSD` lub `LXC` (Linux Containers).

1.1 Konteneryzacja

Pełna wirtualizacja systemów operacyjnych świetnie się sprawdza przy współdzieleniu zasobów sprzętowych z niezaufanymi użytkownikami. Na przykład w centrach danych lub usługach chmurowych.

Natomiast rozwój realnych aplikacji i usług internetowych dąży do izolacji jak najmniejszych ich części na poziomie pojedynczego procesu. Niektórzy idą dalej i rozbijają procesy na jeszcze mniejsze jednostki (tzw. mikroserwisy) ograniczając ich funkcjonalność do minimum.

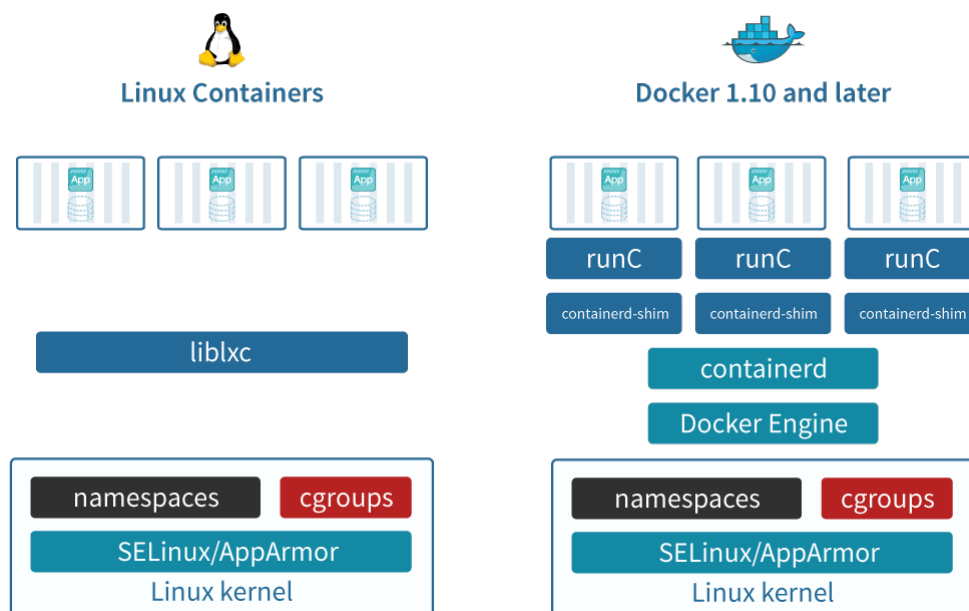
Zastosowanie w tym przypadku pełnej wirtualizacji skutkowałoby nieproporcjonalnie dużym narzutem zasobów sprzętowych, a przez to finansowych, w stosunku do uruchamianej aplikacji. Standardowe narzędzia parawirtualizacji zmniejszają ten narzut, ale nadal jest znaczny i wymaga dalszej optymalizacji.

W ten sposób zrodziła się idea konteneryzacji. Polega ona na:

- uruchamianiu pojedynczych procesów,
- działaniu we w pełni skonfigurowanym środowisku niezależnym od innych procesów współdzielących system operacyjny,
- dążeniu do minimalizacji kosztów uruchamiania kolejnych procesów.

Warto tu zaznaczyć, że konteneryzacja nie jest jedynym narzędziem lub gotowym rozwiązaniem. Jest natomiast dobrze określonym zbiorem problemów i recept na ich rozwiązanie.

Konteneryzację realizuje się łącząc wiele istniejących lub nowych narzędzi optymalizowanych w konkretnym celu. Sytuację dobrze ilustruje poniższe porównanie LXC z Dockerem :

Jak widać na powyższej ilustracji zarówno LXC jak i Docker bazują na kernelu Linuxa, w tym: SELinux lub AppArmor, namespaces i cGroups. Różnią się natomiast implementacją samych kontenerów - LXC korzysta jedynie z liblxc →, a Docker postanowił zaimplementować wielopoziomowy system: Docker Engine, containerd i runC.

1.2 Cel pracy inżynierskiej

Celem tej pracy jest: 1) przedstawienie podstawowych pojęć związanych z aktualnie najpopularniejszym rozwiązaniem zarządzania kontenerami o nazwie k8s, 2) przegląd dostępnych rozwiązań oraz wdrożenie tego systemu w sieci uczelnianej na potrzeby prowadzenia laboratoriów ze studentami.

Wdrożenie w sieci uczelnianej wiąże się z koniecznością uruchomienia systemu z sieci na maszynach bezdyskowych.

Celem dodatkowym jest przeprowadzenie testów wydajnościowych klastra k8s.

Rozdział 2

Przegląd pojęć i systemów związanych z konteneryzacją

Wiodącym, ale nie jedynym, rozwiązaniem konteneryzacji jest Docker .

2.1 Open Container Initiative

Open Container Initiative ¹ jest inicjatywą tworzenia i utrzymywania publicznych standardów związanych z tworzeniem i obsługą kontenerów.

Większość projektów związanych z konteneryzacją dąży do kompatybilności ze standardami OCI, m. in.:

- Docker ²
- Kubernetes CRI-O ³
- Docker on FreeBSD ⁴
- Running CloudABI applications on a FreeBSD based Kubernetes cluster
 → , by Ed Schouten (EuroBSDcon '17) ⁵

2.2 Docker

Docker jest najstarszym i w związku z tym aktualnie najpopularniejszym rozwiązaniem problemu konteneryzacji.

Dobrym przeglądem alternatyw dla Dockera jest porównanie rkt z innymi rozwiązaniami ⁶ na oficjalnej stronie CoreOS .

Domyślnie obrazy są pobierane przez internet z Docker Huba ⁷, co jest ograniczone przepustowością łącza. Na wolne łącze możemy zaradzić kieszeniując zapytania HTTP ub uruchamiając rejestr obrazów ⁸ w sieci lokalnej. Lokalny rejestr może być ograniczony do obrazów ręcznie w nim umieszczonych lub

udostępniać i kieszeniować obrazy z zewnętrznego rejestru (np. Docker Hub). Pierwsze rozwiązanie w połączeniu z zablokowaniem dostępu do zewnętrznych rejestrów daje prawie pełną kontrolę nad obrazami uruchamianymi wewnątrz sieci.

2.3 Dostępne rozwiązania zarządzania kontenerami

Kubernetes

Kubernetes⁹ (dalej jako `k8s`) jest obecnie najpopularniejszym narzędziem orkiestracji kontenerami, a przez to tematem przewodnim tego dokumentu.

Został stworzony przez Google na bazie ich wewnętrznego systemu Borg.

W porównaniu do innych narzędzi `k8s` oferuje najlepszy kompromis między oferowanymi możliwościami, a kosztem zarządzania.

Dobrym przeglądem alternatyw `k8s` jest artykuł pt. `Choosing the Right Containerization and Cluster Management Tool`¹⁰.

Fleet

`Fleet`¹¹ jest nakładką na `systemd`¹² realizująca rozproszony system inicjalizacji systemów w systemie operacyjnym `CoreOS`.

Kontenery są uruchamiane i zarządzane przez `systemd`, a stan przechowywany jest w `etcd`.

Aktualnie projekt kończy swój żywot na rzecz `k8s` i w dniu 1 lutego 2018, został wycofany z domyślnej dystrybucji `CoreOS`. Nadal będzie dostępny w rejestrze pakietów `CoreOS`.

Docker Swarm

`Docker Swarm`¹³ jest rozwiązaniem orkiestracji kontenerami od twórców samego Dockera. Proste w obsłudze, ale nie oferuje tak dużych możliwości jak inne rozwiązania.

Nomad

`Nomad`¹⁴ od HashiCorp jest narzędziem do zarządzania klastrem, które również oferuje zarządzanie kontenerami.

Przy jego tworzeniu twórcy kierują się filozofią `unix`. W związku z tym `Nomad` jest prosty w obsłudze, wyspecjalizowany i rozszerzalny. Zwykle działa w tandemie z innymi produktami HashiCorp jak `Consul` i `Vault`.

Porównanie z innymi rozwiązaniami możemy znaleźć na oficjalnej stronie
Nomada: HashiCorp Nomad vs Other Software¹⁵

Mesos

Apache Mesos¹⁶ jest najbardziej zaawansowanym i najlepiej skalującym się rozwiązaniem orkiestracji kontenerami. Jest również najbardziej skomplikowanym i trudnym w zarządzaniu rozwiązaniem, w związku z tym znajduje swoje zastosowanie tylko w największych systemach komputerowych.

Dobrym wstępem do zagadnienia jest ten artykuł: An Introduction to
→ Mesosphere¹⁷.

Rozdział 3

Kubernetes

W tym rozdziale opiszę zagadnienia związane z samym systemem `k8s`.

3.1 Administracja, a korzystanie z klastra

Przez zwrot `administracja klastrem` (lub zarządzanie nim) rozumiem zbiór czynności i procesów polegających na przygotowaniu klastra do użytku i zarządzanie jego infrastrukturą. Na przykład: tworzenie klastra, dodawanie i usuwanie węzłów oraz nadawanie uprawnień innym użytkownikom.

Przez zwrot `korzystanie z klastra` rozumiem uruchamianie aplikacji na działającym klastrze.

Ze względu na ograniczone zasoby czasu w tej pracy inżynierskiej skupiam się na kwestiach związanych z administracją klastrem.

3.2 Konfiguracja klastra

Ważną kwestią jest zrozumienie pojęcia stanu w klastrze `k8s`. Jest to stan do którego klastery dąży, a nie w jakim się w danej chwili znajduje.

Zwykle stan docelowy i aktywny szybko się ze sobą zbiegają, ale nie jest to regułą. Najczęstszymi scenariuszami jest brak zasobów do uruchomienia aplikacji w klastrze lub zniknięcie węzła roboczego.

W pierwszym przypadku stan klastra może wskazywać na istnienie 5 instancji aplikacji, ale pamięci RAM wystarcza na uruchomienie tylko 3. Więc bez zmiany infrastruktury brakujące 2 instancje nigdy nie zostaną uruchomione. W momencie dołączenia kolejnego węzła klastra może się okazać, że posiadamy już oczekiwane zasoby i aplikacja zostanie uruchomiona w pełni.

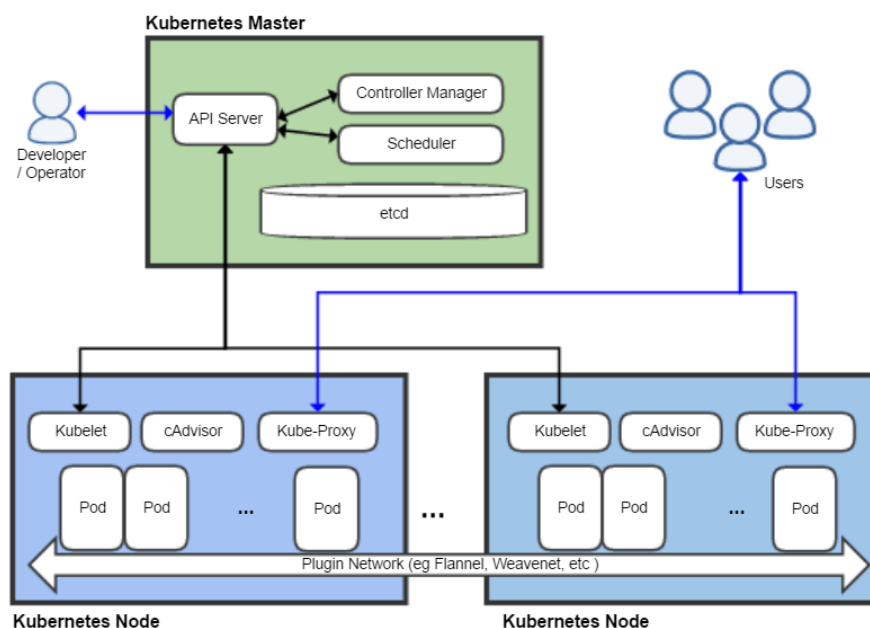
W drugim przypadku założmy, że aplikacja jest uruchomiona w 9 kopiach na 4 węzłach, po 2 kopie na pierwszych trzech węzłach i 3 kopie na

ostatnim. W momencie wyłączenia ostatniego węzła aplikacja będzie miała uruchomione tylko 6 z 9 docelowych instancji. Zanim moduł kontrolujący klastera zauważy braki aktywny stan 6 nie będzie się zgadzał z docelowym 9. W ciągu kilku do kilkudziesięciu sekund kontroler uruchomi brakujące 3 instancje i uzyskamy docelowy stan klastra: po 3 kopie aplikacji na 3 węzłach.

3.3 Infrastruktura Kubernetesa

Infrastrukturę definiuję jako część odpowiadającą za funkcjonowanie klastra, a nie za aplikacje na nim działające. Z infrastrukturą wiąże pojęcie administracji klastrem.

Zdecydowałem się przybliżyć temat na podstawie jednego diagramu znalezionej na wikimedia.org¹⁸:

Na ilustracji możemy wyróżnić 5 grup funkcjonalnych:

1. **Developer / Operator** , czyli administrator lub programista korzystający z klastra,
2. **Users** , czyli użytkowników aplikacji działających w klastrze,
3. **Kubernetes Master** , czyli węzeł zarządzający (zwykle więcej niż jeden),
4. **Kubernetes Node** , czyli jeden z wielu węzłów roboczych, na których działają aplikacje,

5. `Plugin Network`, czyli wtyczka sieciowa realizująca lub konfiguruje połączenia pomiędzy kontenerami działającymi w ramach klastra,

Węzeł zarządzający

Stan `k8s` jest przechowywany w `etcd`¹⁹. Nazwa wzięła się od Unixowego folderu `/etc` przechowującego konfigurację systemu operacyjnego i litery `d` oznaczającej system rozproszony (ang. distributed system). Jest to baza danych przechowująca jedynie klucze i wartości (ang. key-value store). Koncepcyjnie jest prosta, żeby umożliwić skupienie się na jej wydajności, stabilności i skalowaniu.

Jedynym sposobem zmiany stanu `etcd` (zakładając, że nie jest wykorzystywane do innych celów) jest komunikacja z `kube-apiserver`²⁰. Zarówno zewnątrzni użytkownicy jak i wewnętrzne procesy klastra korzystają z interfejsu aplikacyjnego REST (ang. REST API) klastra w celu uzyskania informacji i zmiany jego stanu.

Głównym modulem zarządzającym, który dba o doprowadzenia klastra do oczekiwanego stanu jest `kube-controller-manager`²¹. Uruchamia on pętle kontrolujące klaster, na której bazuje wiele procesów kontrolnych jak na przykład kontroler replikacji i kontroler kont serwisowych.

Modulem zarządzającym zasobami klastra jest `kube-scheduler`²². Decyduje on na których węzłach uruchamiać aplikacje, żeby zaspokoić popyt na zasoby jednocześnie nie przeciążając pojedynczych węzłów klastra.

Węzeł roboczy

Podstawowym procesem działającym na węzłach roboczych jest `kubelet` ↪²³. Monitoruje i kontroluje kontenery działające w ramach jednego węzła. Na przykład wiedząc, że na węźle mają działać 2 instancje aplikacji dba o to, żeby restartować instancje działające nieprawidłowo i/lub dodawać nowe.

Drugim najważniejszym procesem węzła roboczego jest `kube-proxy` odpowiadające za przekierowywanie ruchu sieciowego do odpowiednich kontenerów w ramach klastra.

Ostatnim opcjonalnym elementem węzła roboczego jest `cAdvisor`²⁴ (Container Advisor), który monitoruje zużycie zasobów i wydajność kontenerów w ramach jednego klastra.

Wtyczka sieciowa

Podstawowym założeniem `k8s` jest posiadanie własnego adresu IP przez każdą aplikację działającą w klastrze, ale nie narzuca żadnego rozwiązania je realizującego.

Administrator (lub skrypt konfigurujący) klastra musi zadbać o to, żeby skonfigurować wtyczkę sieciową realizującą to założenie.

Najprostszym koncepcyjnie rozwiązaniem jest stworzenie na każdym węźle wpisów `iptables` przekierowujących adresy IP na wszystkie inne węzły.

Jednymi z najpopularniejszymi rozwiązaniami są: Flannel²⁵ i Project Calico²⁶.

Komunikacja sieciowa

Materiały źródłowe:

- <https://www.slideshare.net/weaveworks/kubernetes-networking-78049891>
- <https://jvns.ca/blog/2016/12/22/container-networking/>
- https://medium.com/@anne_e_currie/kubernetes-aws-networking-for-dummies-like-me-b6dedeeb95f3

4 rodzaje komunikacji sieciowej:

1. wewnątrz Podów (localhost)
2. między Podami (trasowanie lub nakładka sieciowa - overlay network)
3. między Podami i Serwisami (kube-proxy)
4. świata z Serwisami

W skrócie:

- `k8s` uruchamia Pody, które implementują Serwisy,
- Pody potrzebują Sieci Podów - trasowanych lub nakładkę sieciową,
- Sieć Podów jest sterowana przez CNI (Container Network Interface),
- Klient łączy się do Serwisów przez wirtualne IP Klastra,
- `k8s` ma wiele sposobów na wystawienie Serwisów poza klaster,

Zarządzanie dostępami

Podstawowymi pojęciami związanymi z zarządzaniem dostępami w `k8s` są uwierzytelnianie, autoryzacja i `Namespace`.

Uwierzytelnianie Pierwszym krokiem w każdym zapytaniu do API jest uwierzytelnienie, czyli weryfikacja, że użytkownik (czy to aplikacja) jest tym za kogo się podaje. Podstawowymi sposobami uwierzytelniania są:

- certyfikaty klienckie X509,
- statyczne przepustki (ang. token),

- przepustki rozruchowe (ang. `bootstrap tokens`),
- statyczny plik z hasłami,
- przepustki kont serwisowych (ang. `ServiceAccount tokens`),
- przepustki OpenID Connect,
- Webhook (zapytanie uwierzytelniające do zewnętrznego serwisu),
- proxy uwierzytelniające,

Ze względu na prostotę i uniwersalność rozwiązania w tej pracy będę korzystał z `ServiceAccount`.

Autoryzacja Drugim krokiem jest autoryzacja, czyli weryfikacja, że użytkownik jest uprawniony do korzystania z danego zasobu.

Najpopularniejszym sposobem autoryzacji jest RBAC (Role Based Access Control)²⁷. Odbывается ona na podstawie ról (`Role` i `ClusterRole`), które nadają uprawnienia i są przypisywane konkretnym użytkownikom lub kontom przez `RoleBinding` i `ClusterRoleBinding`.

`Namespace` (przestrzeń nazw) jest logicznie odseparowaną częścią klastra `k8s`. Pozwala na współdzielenie jednego klastra przez wielu niezauważanych użytkowników. Standardowym zastosowaniem jest wydzielanie środowisk produkcyjnych, QA i deweloperskich.

Jak nazwa wskazuje role z dopiskiem `cluster` mogą dać dostęp do wszystkich przestrzeni nazw jednocześnie oraz zasobów takowych nie posiadających. Przykładem zasobu nie posiadającego swojej przestrzeni nazw jest węzeł (`Node`) lub zakończenie API `/healthz`.

Role bez dopisku `cluster` operują w ramach jednej przestrzeni nazw.

3.4 Architektura

Architekturę klastra definiuję jako część aplikacyjną, czyli wszystkie funkcjonalności dostępne po przeprowadzeniu prawidłowej konfiguracji klastra i oddaniu węzłów do użytku. Z architekturą wiąże pojęcia korzystania z klastra, stanu i obiektów `k8s`.

Obiekty Kubernetes API

Obiekty `Kubernetesa`²⁸ są trwale przechowywane w `etcd` i definiują, jak wcześniej wyjaśniłem, pożądany stan klastra. Szczegółowy opis konwencji API obiektów możemy znaleźć w odnośniku²⁹.

Jako użytkownicy klastra operujemy na ich reprezentacji w formacie YAML, a rzadziej JSON, na przykład:

```

apiVersion: v1
kind: Pod
metadata:
  name: my-pod
  namespace: my-namespace
  uid: 343fc305-c854-44d0-9085-baed8965e0a9
  labels:
    resources: high
  annotations:
    app-type: qwe
spec:
  containers:
  - image: ubuntu:trusty
    command: ["echo"]
    args: ["Hello World"]
  ...
status:
  podIP: 127.12.13.14
  ...

```

W każdym obiekcie możemy wyróżnić trzy obowiązkowe i dwa opcjonalne pola:

- `apiVersion`: obowiązkowa wersja API k8s,
- `kind`: obowiązkowy typ obiektu zdefiniowanego w specyfikacji `apiVersion`
→ ,
- `metadata`
 - `namespace`: opcjonalna (domyślna `default`) przestrzeń nazw do której należy obiekt,
 - `name`: obowiązkowa i unikalna w ramach przestrzeni nazw nazwa obiektu,
 - `uid`: unikalny identyfikator obiektu tylko do odczytu,
 - `labels`: opcjonalny zbiór kluczy i wartości ułatwiających identyfikację i grupowanie obiektów,
 - `annotations`: opcjonalny zbiór kluczy i wartości wykorzystywanych przez zewnętrzne lub własne narzędzia,
- `spec`: z definicji opcjonalna, ale zwykle wymagana specyfikacja obiektu wpływająca na jego funkcjonowanie,
- `status`: opcjonalny aktualny stan obiektu tylko do odczytu,

Podstawowe rodzaje obiektów aplikacyjnych

Ważną kwestią jest rozróżnienie obiektów imperatywnych i deklaratywnych. Obiekty imperatywne reprezentują wykonanie akcji, a deklaratywne

określają stan w jakim klaster powinien się znaleźć.

Pod³⁰ jest najmniejszą jednostką aplikacyjną w `k8s`. Reprezentuje nie-rozłącznie powiązaną (np. współdzielonymi zasobami) grupę jednego lub więcej kontenerów.

`Pod` w odróżnieniu od innych obiektów reprezentuje aktualnie działającą aplikację. Są bezustannie uruchamiane i wyłączane przez kontrolery. Trwałość danych można uzyskać jedynie przydzielając im zasoby dyskowe.

`Pod`y nie powinny być zarządzane bezpośrednio, jedynie przez kontrolery. Najczęściej konfigurowane są przez `PodTemplateSpec`, czyli szablony ich specyfikacji.

Kontenery wewnątrz `Pod`a współdzielą adres IP i mogą komunikować się przez `localhost` i standardowe metody komunikacji międzyprocesowej.

Dodatkowo kontenery wewnątrz `Pod`ów obsługują 2 rodzaje próbników³¹: `livenessProbe` i `readinessProbe`. Pierwszy określa, czy kontener działa, jeżeli nie to powinien być zrestartowany. Drugi określa czy kontener jest gotowy do obsługi zapytań, kontener jest wyrejestrowywany z `Service` na czas nie-przechodzenia `readinessProbe`.

ReplicaSet³² `ReplicaSet` jest następcą `ReplicaController`, czyli imperatywnym kontrolerem dbającym o działanie określonej liczby `Pod`ów w klastrze.

Jest to bardzo prosty kontroler i nie powinien być używany bezpośrednio.

Deployment³³ `Deployment` pozwala na deklaratywne aktualizacje `Pod`ów i `ReplicaSet`ów. Korzystanie z ww. bezpośrednio nie jest zalecane.

Zmiany `Deployment`ów wprowadzane są przez tak zwane `rollout`y. Każdy ma swój status i może zostać wstrzymany lub przerwany. `Rollout`y mogą zostać aktywowane automatycznie przez zmianę specyfikacji `Pod`a przez `.spec` ➡ `.template`.

Rewizje `Deployment`u są zmieniane tylko w momencie `rollout`u. Operacja operacja skalowania nie uruchamia `rollout`u, a więc nie zmienia rewizji.

Podstawowe przypadki użycia `Deployment` to:

- uruchamianie `ReplicaSet`ów w tle przez `.spec.replicas`,
- deklarowanie nowego stanu `Pod`ów zmieniając `.spec.template`,
- cofanie zmian do poprzednich rewizji `Deployment`u (poprzednie wersje `Pod`ów) komendą `kubectl rollout undo`,
- skalowanie `Deployment`u w celu obsługi większego obciążenia przykładową komendą `kubectl autoscale deployment nginx-deployment --min=10` ➡ `--max=15 --cpu-percent=80`,

- wstrzymywanie Deployment w celu wprowadzenia poprawek komendą `kubectl rollout pause deployment/nginx-deployment`,
- czyszczenie historii ReplicaSet ów przez ograniczanie liczby wpisów w `.spec.revisionHistoryLimit`,

Przykładowy Deployment tworzący 3 repliki serwera nginx:

```
apiVersion: apps/v1
kind: Deployment
metadata:
  name: nginx-deployment
  labels:
    app: nginx
spec:
  replicas: 3
  selector:
    matchLabels:
      app: nginx
  template:
    metadata:
      labels:
        app: nginx
    spec:
      containers:
      - name: nginx
        image: nginx:1.7.9
        ports:
        - containerPort: 80
```

Pole `.spec.selector` definiuje w jaki sposób Deployment ma znaleźć Pod , którymi ma zarządzać. Selektor powinien zgadzać się ze zdefiniowanym szablonem.

StatefulSet StatefulSet³⁴ jest kontrolerem podobnym do Deployment u, ale umożliwiającym zachowanie stanu Podów.

W przeciwieństwie do Deployment StatefulSet nadaje każdemu uruchomionemu Podowi stały unikalny identyfikator, który zostają zachowane mimo restartów i przenoszenia Podów. Identyfikatory można zastosować między innymi do:

- trwałych i unikalnych identyfikatorów wewnątrz sieci,
- trwałych zasobów dyskowych,
- sekwencyjne uruchamianie i skalowanie aplikacji,
- sekwencyjne zakańczanie i usuwanie aplikacji,
- sekwencyjne, zautomatyzowane aktualizacje aplikacji,

DaemonSet `DaemonSet`³⁵ jest kontrolerem upewniającym się, że przynajmniej jeden `Pod` działa na każdym lub wybranych węzłach klastra.

Do jego typowych zastosowań należy implementacja narzędzi wymagających agenta na każdym z węzłów:

- rozproszone systemy dyskowe, np. `glusterd`, `ceph`,
- zbieracze logów, np. `fluentd`, `logstash`,
- monitorowanie węzłów, np. `Prometheus Node Exporter`, `collectd`,

Job i CronJob `Job`³⁶ pozwala na jednorazowe uruchomienie `Pod`ów, które wykonują akcję i się kończą. Istnieją 3 tryby wykonania: niezrównoległony, równoległy i równoległy z zewnętrzną kolejką zadań.

Domyślnie przy niepowodzeniu uruchamiane są kolejne `Pod`y aż zostanie uzyskana odpowiednia liczba sukcesów.

`CronJob`³⁷ pozwala na tworzenie `Job`ów jednorazowo o określonym czasie lub je powtarzać zgodnie ze specyfikacją `cron`³⁸.

3.5 Kubernetes Dashboard

`Kubernetes Dashboard`³⁹ jest wbudowanym interfejsem graficznym klastra `k8s`. Umożliwia monitorowanie i zarządzanie klastrem w ramach funkcjonalności samego `k8s`.

3.6 Kubernetes Incubator

`Kubernetes Incubator`⁴⁰ gromadzi projekty rozszerzające `k8s`, ale nie będące częścią oficjalnej dystrybucji. Został stworzony, aby opanować bałagan w głównym repozytorium oraz ujednolicić proces tworzenia rozszerzeń.

Aby dołączyć do inkubatora projekt musi spełnić szereg wymagań oraz nie może spędzić w inkubatorze więcej niż 18 miesięcy. Dostępne opcje opuszczenia inkubatora to:

- awansować do rangi oficjalnego projektu `k8s`,
- połączyć się z istniejącym oficjalnym projektem,
- po 12 miesiącach przejść w stan spoczynku, a po kolejnych 6 miesiącach zostać przeniesiony do `kubernetes - incubator - retired`

3.7 Administracja klastrem z linii komend

kubeadm

kubeadm⁴¹ jest narzędziem pozwalającym na niskopoziomowe zarządzanie klastrem `k8s`. Stąd trendem jest bazowanie na kubeadm przy tworzeniu narzędzi z wyższym poziomem abstrakcji.

- Install with kubadm⁴²

Kubespray

kubespray⁴³ jest zbiorem skryptów Ansibla konfigurujących klastry na różnych systemach operacyjnych i w różnych konfiguracjach. W tym jest w stanie skonfigurować klastery bare metal bez żadnych zewnętrznych zależności.

Projekt na dzień dzisiejszy znajduje się w inkubatorze i jest aktywnie rozwijany.

OpenShift Ansible

Konfiguracja OpenShift Origin realizowana jest zestawem skryptów Ansible'owych rozwijanych jako projekt openshift-ansible⁴⁴.

Canonical distribution of Kubernetes

Jest to prosta w instalacji dystrybucja `k8s`. Niestety wymaga infrastruktury chmurowej do uruchomienia klastra składającego się z więcej niż jednego węzła.

Opcja `bare metal`, która by mnie interesowała nadal wymaga działającego środowiska Metal as a Service⁴⁵.

W związku z powyższym nie będę dalej zajmował się tym narzędziem.

Materiały źródłowe:

- pakiet (`Charm`) w oficjalnym repozytorium Juju⁴⁶
- materiał szkoleniowy dot. uruchamiania `k8s`⁴⁷
- opis instalacji lokalnego klastra⁴⁸

Bootkube i Typhoon

Bootkube⁴⁹ jest narzędziem napisanym w języku Go pozwalającym skonfigurować `k8s` na własnych maszynach.

W instalacji `bare metal`⁵⁰ proponowane jest wykorzystanie `Terraform` i `Typhoon`⁵¹ do realizacji automatycznej konfiguracji klastra w trakcie procesu uruchamiania węzłów `CoreOS`.

Domyślnie ww. narzędzia konfigurują instalację `CoreOS` na dysku, a następnie restartują maszynę.

W wyniku przeoczenia wzmianki (przypis na jednej z podstron dokumentacji) o możliwości uruchomienia w trybie bezdyskowym całkowicie odrzuciłem to narzędzie. W końcowych etapach pisanie pracy znalazłem ww. wpis i zdecydowałem się zawrzeć o nim informację.

Eksperymentalne i deprekowane rozwiązania

- `Fedora via Ansible`⁵² deprekowane na rzecz `kubespray`
- `Rancher Kubernetes Installer`⁵³ jest eksperymentalnym rozwiązaniem wykorzystywanym w `Rancher 2.0`,

kubespray-cli Jest to narzędzie ułatwiające korzystanie z `kubespray`. Według użytkowników oficjalnego `Slacka` `kubespray`⁵⁴ `kubespray-cli` jest deprekowane i powinno się korzystać z czystego `kubespray`.

3.8 Administracja klastrem za pomocą narzędzi graficznych

Rancher

`Rancher`⁵⁵ jest platformą zarządzania kontenerami umożliwiającą między innymi zarządzanie klastrem `k8s`. Od wersji 2.0 twórcy skupiają się wyłącznie na zarządzaniu `k8s` porzucając wsparcie innych rozwiązań.

OpenShift by Red Hat

`OpenShift` jest komercyjną usługą typu `PaaS` (`Platform as a Service`), od wersji 3 skupia się na zarządzaniu klastrem `k8s`.

Rdzeniem projektu jest open source'owy `OpenShift Origin`⁵⁶ konfigurowany przez `OpenShift Ansible`.

Materiały źródłowe:

- dyskusja o wykorzystaniu `OpenShift Origin` i `k8s`⁵⁷
- opis różnic między `OpenShift Origin` i `k8s`⁵⁸
- materiał wideo przedstawiający interfejs `OpenShift`⁵⁹ (po hebrajsku)

DC/OS

Datacenter Operating System⁶⁰ jest częścią Mesosphere⁶¹ i Mesosa. Niedawno został rozszerzony o `k8s`⁶² jako alternatywny (w stosunku do `Marathon` ⁶³) system orkiestracji kontenerami.

3.9 Lista materiałów dodatkowych

Ze względu na obszerność tematu zdecydowałem przedstawić oddzielną listę materiałów dodatkowych:

- blog Julii Evans o `k8s`⁶⁴,
- dokument o uruchamianiu `k8s` od podstaw⁶⁵,
- materiał wideo o skalowaniu `k8s`⁶⁶,

Rozdział 4

Systemy bezdyskowe

Maszyny bezdyskowe jak nazwa wskazuje nie posiadają lokalnego medium trwałego przechowywania informacji. W związku z tym wszystkie informacje są przechowywane w pamięci RAM komputera i są tracone w momencie restartu maszyny.

System operacyjny musi wspierać uruchamianie w takim środowisku. Wiele systemów nie wspiera tego trybu operacyjnego zakładając obecność dysku twardego w maszynie.

W niektórych przypadkach mimo braku domyślnego wsparcia istnieje możliwość przygotowania własnego obrazu systemu operacyjnego wspierającego ten tryb pracy:

- Fedora Atomic Host⁶⁷.

Potencjalnymi rozwiązaniami problemu przechowywania stanu maszyn bezdyskowych mogą być:

- przydziały NFS,
- replikacja ZFS⁶⁸,
- przechowywanie całego stanu w cloud-init.

4.1 Proces uruchamiania maszyny bezdyskowej

Na uruchamianie maszyn bezdyskowych w protokole PXE składają się 3 podstawowe elementy:

1. serwer DHCP, np. isc-dhcp-server lub dnsmasq,
2. firmware wspierające PXE, np. iPXE,
3. serwer plików (np. TFTP, HTTP, NFS) i/lub sieciowej pamięci masowej (np. iSCSI).

Pełną lokalną konfigurację bazowaną na Dockerze przechowuję w moim repozytorium ipxe-boot⁶⁹.

Rozdział 5

Przegląd systemów operacyjnych

Wszystkie moduły `k8s` są uruchamiane w kontenerach, więc dwoma podstawowymi wymaganiami systemu operacyjnego są:

- możliwość instalacji i uruchomienia Dockera,
- wsparcie wybranego narzędzia konfigurującego system do działania w klastrze `k8s`,

Dodatkowe wymagania związane z opisywanym w tej pracy przypadkiem użycia:

- zdalny dostęp SSH lub możliwość konfiguracji automatycznego dołączania do klastra `k8s`,
- wsparcie dla środowiska bezdyskowego,
- możliwość bootu PXE.

Podstawowe wyznaczniki:

- sposób konfiguracji maszyny,
- rozmiar minimalnego działającego systemu spełniającego wszystkie wymagania,
- aktualne wersje oprogramowania.

5.1 Konfigurator cloud-init

Ze względu na obszerność i niejednoznaczność tematu cloud-init zdecydowałem się wyjaśnić wszelkie wątpliwości z nim związane.

cloud-init⁷⁰ jest standardem oraz implementacją konfiguratora kompatybilnego z wieloma systemami operacyjnymi przeznaczonymi do działania w chmurze.

Standard polega na dostarczeniu pliku konfiguracyjnego w formacie YAML⁷¹ w trakcie lub tuż po inicjalizacji systemu operacyjnego.

Główną zaletą cloud-init jest tworzenie automatycznej i jednolitej konfiguracji bazowych systemów operacyjnych w środowiskach chmurowych, czyli częstego podnoszenia nowych maszyn.

Dostępne implementacje

cloud-init Referencyjny cloud-init zaimplementowany jest w Pythonie, co częściowo tłumaczy duży rozmiar obrazów przeznaczonych dla chmury. Po najmniejszych obrazach Pythona dla Dockera⁷² (python:alpine - 89MB i python2:alpine - 72 MB) wnioskuję, że nie istnieje mniejsza dystrybucja Pythona.

```
docker pull python:2-alpine > /dev/null
docker pull python:alpine > /dev/null
docker images | grep alpine
```

Dodatkowe materiały:

- Wywiad z developerem cloud-init⁷³

coreos-cloudinit coreos-cloudinit⁷⁴ jest częściową implementacją standardu w języku Go udostępnioną przez twórców CoreOS. Rok temu przestał być rozwijany⁷⁵ i wychodzi z użytku.

RancherOS + coreos-cloudinit Rancher cloud-init⁷⁶ jest przejętym⁷⁷ coreos-cloudinit przez zespół RancherOS.

clr-cloud-init clr-cloud-init⁷⁸ jest wewnętrzną implementacją standardu dla systemu ClearLinux. Powstała z chęci optymalizacji standardu pod ClearLinux ➔ oraz pozbycia się zależności referencyjnej implementacji od Pythona.

5.2 CoreOS

CoreOS⁷⁹ jest pierwszą dystrybucją Linuxa przeznaczoną do zarządzania kontenerami. Zawiera dużo narzędzi dedykowanych klastrowaniu i obsłudze kontenerów, w związku z tym zajmuje 342 MB.

Czysta instalacja zajmuje około 600 MB pamięci RAM i posiada najnowszą wersję Dockera i OverlayFS.

30 stycznia 2018 roku został wykupiony przez Red Hat⁸⁰.

Konfiguracja

Konfiguracja obsługiwana jest przez Container Linux Config⁸¹ transpilowany do Ignition⁸². Transpiler konwertuje ogólną konfigurację na przygotowaną pod konkretne chmury (AWS, GCE, Azure itp.). Minusem jest brak dystrybucji transpilatora pod FreeBSD.

Poprzednikiem Ignition jest coreos-cloudinit.

5.3 RancherOS

RancherOS⁸³ jest systemem operacyjnym, w którym tradycyjny system inicjalizacji został zastąpiony trzema poziomami Dockera⁸⁴:

- `bootstrap_docker` - działający w initramie, czyli przygotowuje system,
- `system-docker` - zastępuje tradycyjny init, zarządza wszystkimi programami systemowymi,
- `docker` - standardowy Docker, interakcja z nim nie może uszkodzić działającego systemu.

Jego głównymi zaletami są mały rozmiar plików startowych (45 MB) oraz prostota konfiguracji.

Czysta instalacja zajmuje około 700 MB pamięci RAM. Niestety nie jest często aktualizowany i posiada stare wersje zarówno Dockera (17.06 sprzed pół roku) jak i `overlay` (zamiast `overlay2`).

W związku z bugiem w systemie RancherOS nie zawsze czyta `cloud-config`⁸⁵, więc odrzucam ten system operacyjny w dalszych rozważaniach.

Konfiguracja

RancherOS jest konfigurowany przez własną wersję `coreos-cloudinit`.

Znaczną przewagą wobec oryginału jest możliwość sekwencyjnego uruchamiania dowolnej liczby plików konfiguracyjnych.

Minimalna konfiguracja pozwalająca na zalogowanie:

```
#cloud-config
ssh_authorized_keys:
  - ssh-rsa <klucz RSA>
```

Generuję ją poniższym skrypcem na podstawie komendy `ssh-add -L`:

```
#!/bin/sh

cat << EOF > ssh.yml
#cloud-config
```



```
ssh_authorized_keys:
$(ssh-add -L | sed 's/^/ - /g')
EOF
```

Przydatne jest wyświetlenie kompletnej konfiguracji komendą `ros config`
→ `export --full`⁸⁶.

5.4 Project Atomic

Project Atomic⁸⁷ jest grupą podobnie skonfigurowanych systemów operacyjnych dedykowaną środowiskom cloud i kontenerom.

Dystrybucje Project Atomic nazywają się Atomic Host. Dostępne są ich następujące warianty:

- Red Hat Atomic Host⁸⁸,
- CentOS Atomic Host⁸⁹,
- Fedora Atomic Host⁹⁰.

Żadna z dystrybucji domyślnie nie wspiera rozruchu bezdyskowego, więc nie zgłębiam dalej tematu.

Atomic Host są konfigurowane oficjalną implementacją `cloud-init`.

5.5 Alpine Linux

Alpine Linux⁹¹ jest minimalną dystrybucją Linuxa bazowaną na `musl-libc` i `busybox`.

Wygląda bardzo obiecująco w kontekście moich zastosowań, ale ze względu na błąd w procesie inicjalizacji systemu aktualnie nie ma możliwości jego uruchomienia w trybie bezdyskowym.

Alpine Linux może być skonfigurowany przez Alpine Backup⁹² lub Alpine Configuration Framework⁹³.

5.6 ClearLinux

ClearLinux⁹⁴ jest dystrybucją Linuxa wysoko zoptymalizowaną pod procesory Intel.

Poza intensywną optymalizacją ciekawy w tej dystrybucji jest koncept `bundle` zamiast standardowych pakietów systemowych. Żaden z `bundle` nie może zostać zaktualizowany oddzielnie, w zamian cały system operacyjny

jest aktualizowany na raz ze wszystkimi bundlami. Znacznie ułatwia to zarządzanie wersjami oprogramowania i stanem poszczególnych węzłów sieci komputerowej.

Czysta instalacja z Dockerem i serwerem SSH również zajmuje 700 MB pamięci RAM więc nie odbiega od innych dystrybucji.

Ogromnym minusem jest trudna w nawigowaniu dokumentacja systemu operacyjnego.

Materiały źródłowe:

- 6 key points about Intel's hot new Linux distro⁹⁵

5.7 Wnioski

Głównymi czynnikami odróżniającymi poszczególne systemy operacyjne są częstotliwość aktualizacji oprogramowania oraz wsparcie narzędzi. Rozbieżność reszty parametrów jest pomijalnie mała.

Najczęściej aktualizowanym z powyższych systemów jest CoreOS, więc na nim skupię się w dalszej części pracy.

Rozdział 6

Praktyczne rozeznanie w narzędziach administracji klastrem Kubernetesa

Najpopularniejszym rozwiązaniem konfiguracji klastra k8s jest kops⁹⁶, ale jak większość rozwiązań zakłada uruchomienie w środowiskach chmurowych, PaaS lub IaaS. W związku z tym nie ma żadnego zastosowania w tej pracy inżynierskiej.

6.1 kubespray-cli

Z powodu błędu⁹⁷ logiki narzędzie nie radzi sobie z brakiem Pythona na domyślnej dystrybucji CoreOSa, mimo że sam kubespray radzi sobie z nim świetnie.

Do uruchomienia na tym systemie potrzebne jest ręczne wywołanie roli `bootstrap-os`⁹⁸ z kubespray zanim przystąpi się do właściwego deployment'u. Skrypt uruchamiający:

```
#!/bin/sh
set -e

# pip2 install ansible kubespray
get_coreos_nodes() {
  for node in $@
  do
    echo -n node1[
    echo -n ansible_host=${node},
    echo -n bootstrap_os=coreos,
    echo -n ansible_user=core,
    echo -n ansible_default_ipv4.address=${node}
    echo ]
  done
}
```

```

done
}

NODES=$(get_coreos_nodes 192.168.56.{10,12,13})
echo NODES=${NODES[@]}
kubespray prepare -y --nodes ${NODES[@]}

cat << EOF > ~/.kubespray/bootstrap-os.yml
- hosts: all
  become: yes
  gather_facts: False
  roles:
    - bootstrap-os
EOF

(
  cd ~/.kubespray;
  ansible-playbook -i inventory/inventory.cfg bootstrap-os.yml
)
kubespray deploy -y --coreos

```

Napotkane problemy

Narzędzie kończy się błędem na kroku czekania na uruchomienie `etcd`, ponieważ oczekuje połączenia na NATowym interfejsie z adresem `10.0.3.15` ➔ zamiast host network z adresem `192.168.56.10`, stąd ręczne podawanie `ansible_default_ipv4 . address`.

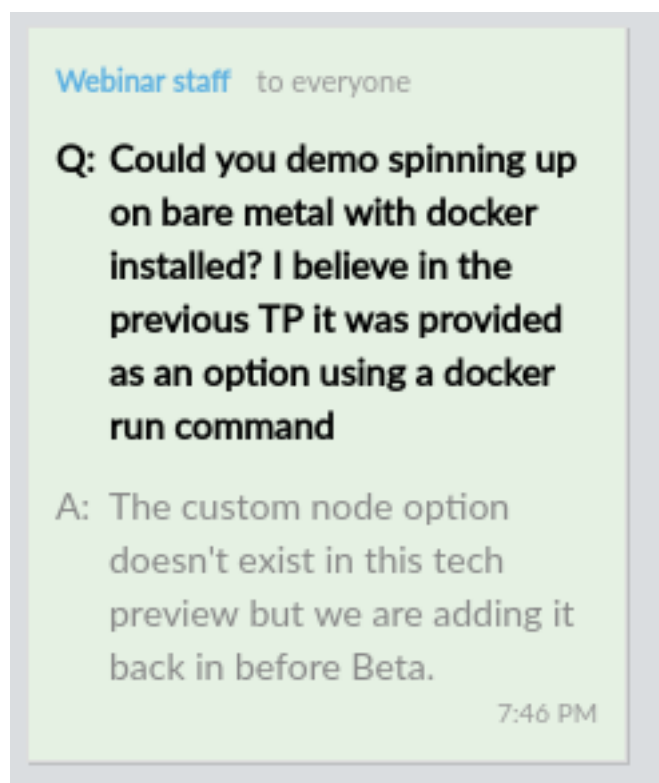
Wnioski

W trakcie testowania okazało się, że `kubespray-cli` nie jest aktywnie rozwijane i stało się niekompatybilne z samym projektem `Kubespray`. W związku z tym uznaję `kubespray-cli` za nie mające zastosowania w tej pracy inżynierskiej.

6.2 Rancher 2.0

Jest to wygodne narzędzie do uruchamiania i monitorowania klastra `k8s` ➔, ale wymaga interakcji użytkownika. Wersja 2.0 (obecnie w fazie alpha) oferuje lepszą integrację z `k8s` całkowicie porzucając inne platformy.

W trakcie pisania pracy (24 stycznia 2018) pojawiło się drugie Tech Preview. W stosunku do pierwszego Tech Preview aplikacja została mocno przebudowana i nie wspiera jeszcze konfiguracji `bare metal`, więc jestem zmuszony odrzucić to rozwiązanie.

Testowanie tech preview 1 (v2.0.0-alpha10)

```
#rancher_version=latest
#rancher_version=preview
rancher_version=v2.0.0-alpha10
docker run --rm --name rancher -d -p 8080:8080 rancher/server:${
  ↪ rancher_version}
```

Najpierw należy zalogować się do panelu administracyjnego Ranchera i przeprowadzić podstawową konfigurację (adres Ranchera + uzyskanie komendy).

Następnie w celu dodania węzła do klastra wystarczy wywołać jedną komendę udostępnioną w panelu administracyjnym Ranchera na docelowym węźle, jej domyślny format to:

```
wersja_agenta=v1.2.9
ip_ranchera=192.168.56.1
skrypt=B52944BEFAA613F0CE90:1514678400000:E2yB6KfxzSix4YHti39BTw5RbKw

sudo docker run --rm --privileged \
-v /var/run/docker.sock:/var/run/docker.sock \
-v /var/lib/rancher:/var/lib/rancher \
```

```
rancher/agent:${wersja_agenta} \
http://${ip_ranchera}:8080/v1/scripts/${skrypt}
```

W ciągu 2 godzin przeglądu nie udało mi się zautomatyzować procesu uzyskiwania ww. komendy.

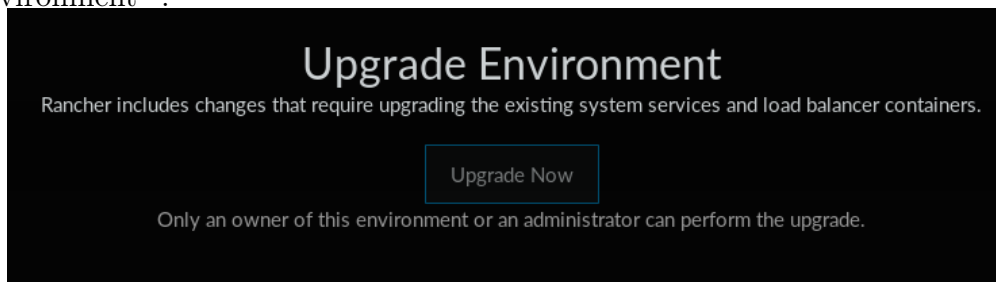
Następnie w `cloud-config` Rancher0Sa możemy dodać ww. komendę w formie:

```
#cloud-config
runcmd:
- docker run --rm --privileged -v /var/run/docker.sock:/var/run/docker.
  ↪ sock -v /var/lib/rancher:/var/lib/rancher rancher/agent:v1.2.9
  ↪ http://192.168.56.1:8080/v1/scripts/...
```

Od wersji 2.0 umożliwia połączenie się z istniejącym klastrem:

```
kubectl apply -f http://192.168.56.1:8080/v3/scripts/303
  ↪ F60E1A5E186F53F3F:1514678400000:wstQFdHpOgHqKahoYdmsCXEWMW4.yaml
```

Napotkane błędy W wersji `v2.0.0-alpha10` losowo pojawia się błąd `Upgrade Environment`⁹⁹.

Wnioski

Rancher na chwilę obecną (styczeń 2018 roku) jest bardzo wygodnym, ale również niestabilnym rozwiązaniem.

Ze względu na brak stabilności odrzucam Ranchera jako rozwiązanie problemu uruchamiania klastra `k8s`.

6.3 OpenShift Origin

Według dokumentacji¹⁰⁰ są dwie metody uruchamiania serwera, w Dockerze ↪ i bezpośrednio na systemie Linux.

```
# https://docs.openshift.org/latest/getting\_started/administrators.html#
  ↪ installation-methods
```

```
docker run -d --name "origin" \
  --privileged --pid=host --net=host \
  -v /:/rootfs:ro \
  -v /var/run:/var/run:rw \
  -v /sys:/sys \
  -v /sys/fs/cgroup:/sys/fs/cgroup:rw \
  -v /var/lib/docker:/var/lib/docker:rw \
  -v /var/lib/origin/openshift.local.volumes:/var/lib/origin/openshift.
  ↪ local.volumes:rslave \
  openshift/origin start --public-master
```

Dodałem opcję `--public-master` aby uruchomić konsolę webową

Korzystanie ze sterownika systemd zamiast domyślnego cgroupfs

Większość dystrybucji Linuxa (np. Arch, CoreOS, Fedora, Debian) domyślnie nie konfiguruje sterownika cgroup Dockera i korzysta z domyślnego cgroupfs.

Typ sterownika cgroup można wyświetlić komendą `docker info`:

```
$ docker info | grep -i cgroup
Cgroup Driver: systemd
```

OpenShift natomiast konfiguruje k8s do korzystania z cgroup przez systemd ↪. Kubelet przy starcie weryfikuje zgodność silników cgroup, co skutkuje niekompatybilnością z domyślną konfiguracją Dockera¹⁰¹, czyli poniższym błędem:

```
F0120 19:18:58.708005 25376 node.go:269] failed to run Kubelet: failed
  ↪ to create kubelet: misconfiguration: kubelet cgroup driver: "
  ↪ systemd" is different from docker cgroup driver: "cgroupfs"
```

Problem można rozwiązać dopisując `--exec-opt native.cgroupdriver=systemd` ↪ do linii komend `dockerd` (zwykle w pliku `docker.service`). Dla przykładu w Arch Linuksie zmiana wygląda następująco:

```
$ cp /usr/lib/systemd/system/docker.service /etc/systemd/system/docker.
  ↪ service
$ vim /etc/systemd/system/docker.service
$ diff /usr/lib/systemd/system/docker.service /etc/systemd/system/docker
  ↪ .service
13c13
< ExecStart=/usr/bin/dockerd -H fd://
---
> ExecStart=/usr/bin/dockerd -H fd:// --exec-opt native.cgroupdriver=
  ↪ systemd
```

Próba uruchomienia serwera na Arch Linux

Po wystartowaniu serwera zgodnie z dokumentacją OpenShift Origin i naprawieniu błędu z konfiguracją cgroup przeszedłem do kolejnego kroku Try It Out¹⁰²:

1. Uruchomienie shella na serwerze:

```
$ docker exec -it origin bash
```

2. Logowanie jako testowy użytkownik:

```
$ oc login
Username: test
Password: test
```

3. Stworzenie nowego projektu:

```
$ oc new-project test
```

4. Pobranie aplikacji z Docker Hub:

```
$ oc tag --source=docker openshift/deployment-example:v1 deployment-
↪ example:latest
```

5. Wystartowanie aplikacji:

```
$ oc new-app deployment-example:latest
```

6. Odczekanie aż aplikacja się uruchomi:

```
$ watch -n 5 oc status
In project test on server https://192.168.0.87:8443

svc/deployment-example - 172.30.52.184:8080
dc/deployment-example deploys istag/deployment-example:latest
deployment #1 failed 1 minute ago: config change
```

Niestety nie udało się przejść kroku 5, więc próba uruchomienia OpenShift Origin na Arch Linux zakończyła się niepowodzeniem.

Próba uruchomienia serwera na Fedora Atomic Host w VirtualBox

Maszynę z najnowszym Fedora Atomic Host uruchomiłem za pomocą poniższego Vagrantfile :

```
# -*- mode: ruby -*-
# vi: set ft=ruby :

Vagrant.configure("2") do |config|
  config.vm.box = "fedora/27-atomic-host"
  config.vm.box_check_update = false
  config.vm.network "forwarded_port", guest: 8443, host: 18443, host_ip:
    ↪ "127.0.0.1"
  config.vm.network "forwarded_port", guest: 8080, host: 18080, host_ip:
    ↪ "127.0.0.1"
  config.vm.provider "virtualbox" do |vb|
    vb.gui = false
    vb.memory = "8192"
  end
  config.vm.provision "shell", inline: <<-SHELL
  SHELL
end
```

```
$ vagrant up
$ vagrant ssh
$ sudo docker run -d --name "origin" \
  --privileged --pid=host --net=host \
  -v /:/rootfs:ro \
  -v /var/run:/var/run:rw \
  -v /sys:/sys \
  -v /sys/fs/cgroup:/sys/fs/cgroup:rw \
  -v /var/lib/docker:/var/lib/docker:rw \
  -v /var/lib/origin/openshift.local.volumes:/var/lib/origin/openshift.
    ↪ local.volumes:rslave \
  openshift/origin start
```

Kroki 1-5 były analogiczne do uruchamiania na Arch Linux, następnie:

6. Odczekanie aż aplikacja się uruchomi i weryfikacja działania:

```
$ watch -n 5 oc status
In project test on server https://10.0.2.15:8443

svc/deployment-example - 172.30.221.105:8080
  dc/deployment-example deploys istag/deployment-example:latest
  deployment #1 deployed 3 seconds ago - 1 pod
$ curl http://172.30.221.105:8080 | grep v1
<div class="box"><h1>v1</h1><h2></h2></div>
```

7. Aktualizacja, przebudowanie i weryfikacja działania aplikacji:

```
$ oc tag --source=docker openshift/deployment-example:v2 deployment-
↪ example:latest
Tag deployment-example:latest set to openshift/deployment-example:v2.
$ watch -n 5 oc status
In project test on server https://10.0.2.15:8443

svc/deployment-example - 172.30.221.105:8080
  dc/deployment-example deploys istag/deployment-example:latest
    deployment #2 running for 8 seconds - 1 pod
    deployment #1 deployed 8 minutes ago - 1 pod
$ curl -s http://172.30.221.105:8080 | grep v2
<div class="box"><h1>v2</h1><h2></h2></div>
```

8. Nie udało się uzyskać dostępu do panelu administracyjnego OpenShift:

```
$ curl -k 'https://localhost:8443/console/'
missing service (service "webconsole" not found)
missing route (service "webconsole" not found)
```

W internecie nie znalazłem żadnych informacji na temat tego błędu. Próbowałem również uzyskać pomoc na kanale #openshift na irc.freenode.net, ale bez skutku.

Wnioski

Panel administracyjny klastra OpenShift Origin jest jedyną znaczącą przewagą nad Kubesprayem. Reszta zarządzania klastrem odbywa się również za pomocą repozytorium skryptów Ansibla (w tym dodawanie kolejnych węzłów klastra¹⁰³).

Z powodu braku dostępu do ww. panelu próbę uruchomienia OpenShift ↪ Origin uznaję za nieudaną i odrzucam to narzędzie.

6.4 kubespray

Cały kod znajduje się w moim repozytorium kubernetes-cluster¹⁰⁴.

Kubernetes Dashboard

Dostęp do Dashboardu najprościej można uzyskać poprzez:

1. nadanie wszystkich uprawnień roli kubernetes – dashboard¹⁰⁵,
2. Wejście pod adres `http://localhost:8001/api/v1/namespaces/kube-system`
↪ `/services/https:kubernetes-dashboard:/proxy/#!/login`,

3. Kliknięcie skip.

Materiały źródłowe:

- <https://github.com/kubernetes/dashboard/wiki/Access-control>
- <https://github.com/kubernetes-incubator/kubespray/blob/master/docs/getting-started.md#accessing-kubernetes-dashboard>

Napotkane błędy

Błąd przy ustawieniu `loadbalancer_apiserver .address` na `0.0.0.0`:

```
TASK [kubernetes-apps/cluster_roles : Apply workaround to allow all
  ↳ nodes with cert 0=system:nodes to register] ****
Wednesday 17 January 2018  22:22:59 +0100 (0:00:00.626)
  ↳ 0:08:31.946 *****
fatal: [node2]: FAILED! => {"changed": false, "msg": "error running
  ↳ kubectl (/opt/bin/kubectl apply --force --filename=/etc/
  ↳ kubernetes/node-crb.yml) command (rc=1): Unable to connect to the
  ↳ server: http: server gave HTTP response to HTTPS client"}
fatal: [node1]: FAILED! => {"changed": false, "msg": "error running
  ↳ kubectl (/opt/bin/kubectl apply --force --filename=/etc/
  ↳ kubernetes/node-crb.yml) command (rc=1): Unable to connect to the
  ↳ server: http: server gave HTTP response to HTTPS client"}
```

6.5 Wnioski

Na moment pisania tej pracy kubespray jest jedynym aktywnie rozwijanym i działającym rozwiązaniem uruchamiania klastra k8s.

Rozdział 7

Uruchamianie Kubernetesa w laboratorium 225

7.1 Przygotowanie węzłów CoreOS

Na wstępie przygotowałem `coreos.ipxe` i `coreos.ign` do rozruchu i bezhasłowego dostępu.

Po pierwsze stworzyłem Container Linux Config (plik `coreos.yml`) zawierający:

1. Tworzenie użytkownika `nazarewk`,
2. Nadanie mu praw do `sudo` i `dockera` (grupy `sudo` i `docker`),
3. Dodanie dwóch kluczy: wewnętrznego uczelnianego i mojego używanego na codzień w celu zdalnego dostępu.

```
passwd:
  users:
    - name: nazarewk
      groups: [sudo, docker]
      ssh_authorized_keys:
        - ssh-rsa <klucz RSA> nazarewk
        - ssh-rsa <klucz RSA> nazarewk@ldap.iem.pw.edu.pl
```

Następnie skompilowałem go do formatu Ignition narzędziem `ct`, skryptem `bin/render-coreos` z wykazu.

Przygotowałem skrypt `IPXE` do uruchamiania CoreOS `zetis/WWW/boot/coreos.ipxe`.

Umieściłem skrypt w `/home/stud/nazarewk/WWW/boot` i wskazałem go maszynom, które będą węzłami:

```
sudo lab 's4 s5 s6 s8 s9' boot http://vol/~nazarewk/boot/coreos.ipxe
```

7.2 Przeszkody związane z uruchamianiem skryptów na uczelnianym Ubuntu

Brak virtualenv'a

Moje skrypty nie przewidywały braku `virtualenv`, więc musiałem ręcznie zainstalować go komendą `apt-get install virtualenv`. Dodałem ten krok do skryptu `setup-packages`.

Klonowanie repozytorium bez logowania

W celu umożliwienia anonimowego klonowania repozytorium z Githuba, zmieniłem protokół z `git` na `https`:

```
git clone https://github.com/nazarewk/kubernetes-cluster.git
```

Problem pojawił się również dla submodułów gita (`.gitmodules`).

Atrybut wykonywalności skryptów

W konfiguracji uczelnianej `git` nie ustawia domyślnie atrybutu wykonalności dla plików wykonywalnych i zdejmuje go przy aktualizacji pliku. Problem rozwiązałem dodaniem komendy `chmod +x bin/*` do skryptu `pull`.

Konfiguracja dostępu do maszyn bez hasła

Poza konfiguracją `CoreOS` wypełniłem konfigurację `SSH` do bezhasłowego dostępu. W pliku `~/.ssh/config` umieściłem:

```
Host s?
  User admin

IdentityFile ~/.ssh/id_rsa
IdentitiesOnly yes

Host s?
  StrictHostKeyChecking no
  UserKnownHostsFile /dev/null
```

Problemy z siecią

W trakcie pierwszego uruchamiania występowały problemy z siecią uczelnianą, więc rozszerzyłem plik `ansible.cfg` o ponawianie prób wywoływania komend dodając wpis `retries=5` do sekcji `[ssh_connection]`.

Limit 3 serwerów DNS

Napotkałem limit 3 serwerów DNS¹⁰⁶:

```
TASK [docker : check system nameservers]
  ↳ *****
Friday 26 January 2018  14:47:09 +0100 (0:00:01.429)          0:04:26.879
  ↳ *****
ok: [node3] => {"changed": false, "cmd": "grep \"^nameserver\" /etc/
  ↳ resolv.conf | sed 's/^nameserver\\s*//'", "delta":
  ↳ "0:00:00.004652", "end": "2018-01-26 13:47:11.659298", "rc": 0, "
  ↳ start": "2018-01-26 13:47:11.654646", "stderr": "", "stderr_lines
  ↳ ": [], "stdout": "172.29.146.3\n1
72.29.146.6\n10.146.146.3\n10.146.146.6", "stdout_lines":
  ↳ ["172.29.146.3", "172.29.146.6", "10.146.146.3", "10.146.146.6"]}
...
TASK [docker : add system nameservers to docker options]
  ↳ *****
Friday 26 January 2018  14:47:13 +0100 (0:00:01.729)          0:04:30.460
  ↳ *****
ok: [node3] => {"ansible_facts": {"docker_dns_servers": ["10.233.0.3",
  ↳ "172.29.146.3", "172.29.146.6", "10.146.146.3", "10.146.146.6"]},
  ↳ "changed": false}
...
TASK [docker : check number of nameservers]
  ↳ *****
Friday 26 January 2018  14:47:15 +0100 (0:00:01.016)          0:04:32.563
  ↳ *****
fatal: [node3]: FAILED! => {"changed": false, "msg": "Too many
  ↳ nameservers. You can relax this check by set
  ↳ docker_dns_servers_strict=no and we will only use the first 3."}
```

Okazało się, że maszyna s8 była podłączona również na drugim interfejsie sieciowym, w związku z tym miała zbyt dużo wpisów serwerów DNS.

Rozwiązałem problem ręcznie logując się na maszynę i wyłączając drugi interfejs sieciowy komendą `ip 1 set eno1 down`.

7.3 Pierwszy dzień - uruchamianie skryptów z maszyny s6

Większość przeszkód opisałem w powyższym rozdziale, więc w tym skupię się tylko na problemach związanych z pierwszą próbą uruchomienia skryptów na maszynie s6.

Najpierw próbowałem uruchomić skrypty na maszynach: s2, s4 i s5

```
cd ~/kubernetes/kubernetes-cluster
bin/setup-cluster-full 10.146.255.{2,4,5}
```

Po uruchomieniu okazało się, że maszyna s2 posiada tylko połowę RAMu (4GB) i nie mieszczą się na niej obrazy Dockera konieczne do uruchomienia klastra.

Kolejną próbą było uruchomienie na maszynach s4, s5, s8 i s9. Skończyło się problemami z Vaultem opisanymi w dalszych rozdziałach.

7.4 Kolejne próby uruchamiania klastra z maszyny s2

Dalsze testy przeprowadzałem na maszynach: s4, s5, s6, s8 i s9.

Najwięcej czasu spędziłem na rozwiązaniu problemu z DNSami opisanym wyżej.

Generowanie inventory z HashiCorp Vault'em

Skrypt `inventory_builder.py` z Kubespray generuje wpisy oznaczające węzły jako posiadające HashiCorp Vaulta.

Uruchomienie z Vault'em zakończyło się błędem, więc wyłączyłem Vault'a rozbijając skrypt `bin/setup-cluster-full` na krok konfiguracji i krok uruchomienia, pomiędzy którymi mogłem wyedytować `inventory / inventory.cfg`:

```
bin/setup-cluster-configure 10.146.255.{4,5,6,8,9}
bin/setup-cluster
```

Próbowałem dostosować parametr `cert_management`¹⁰⁷, żeby działał zarówno z Vault'em jak i bez, ale nie dało to żadnego skutku. Objawem było nie uruchamianie się `etcd`.

Uznałem, że taka konfiguracja jeszcze nie działa i zarzuciłem dalsze próby. Aby rozwiązać problem trzeba usunąć wpisy pod kategorią `[vault]` z pliku `inventory.cfg`.

Niepoprawne znajdowanie adresów IP w ansible

Z jakiegoś powodu konfiguracje s6 (node3) i s8 (node4) kończyły się błędem:

```
TASK [kubernetes/preinstall : Stop if ip var does not match local ips]
  ↳ *****
Friday 26 January 2018 16:37:48 +0100 (0:00:01.297) 0:00:48.587
  ↳ *****
fatal: [node4]: FAILED! => {
  "assertion": "ip in ansible_all_ipv4_addresses",
  "changed": false,
  "evaluated_to": false
```

```
}
fatal: [node3]: FAILED! => {
  "assertion": "ip in ansible_all_ipv4_addresses",
  "changed": false,
  "evaluated_to": false
}
```

Trzy dni później nie wprowadzając po drodze żadnych zmian uruchomiłem klaster bez problemu.

Przyczyną błędu okazały się pozostałości konfiguracji maszyn niezależne ode mnie.

Dostęp do Kubernetes Dashboardu

Kubernetes Dashboard jest dostępny pod poniższą ścieżką HTTP:

```
/api/v1/namespaces/kube-system/services/https:kubernetes-dashboard:/
  ↪ proxy/#!/service/default/kubernetes
```

Można się do niego dostać na dwa sposoby:

1. `kubectl proxy`, które wystawia dashboard na adresie `http://127.0.0.1:8001`
 ↪
2. Pod adresem `https://10.146.225.4:6443`, gdzie `10.146.225.4` to adres IP dowolnego mastera, w tym przypadku maszyny `s4`

Kompletne adresy to:

```
http://127.0.0.1:8001/api/v1/namespaces/kube-system/services/https:
  ↪ kubernetes-dashboard:/proxy/#!/service/default/kubernetes
https://10.146.225.4:6443/api/v1/namespaces/kube-system/services/https:
  ↪ kubernetes-dashboard:/proxy/#!/service/default/kubernetes
```

Przekierowanie portów Jeżeli nie pracujemy z maszyny uczelnianej porty możemy przekierować przez SSH na następujące sposoby (jeżeli skrypty uruchamialiśmy z maszyny `s2` i łączymy się do mastera na maszynie `s4`):

1. Plik `~/.ssh/config`:

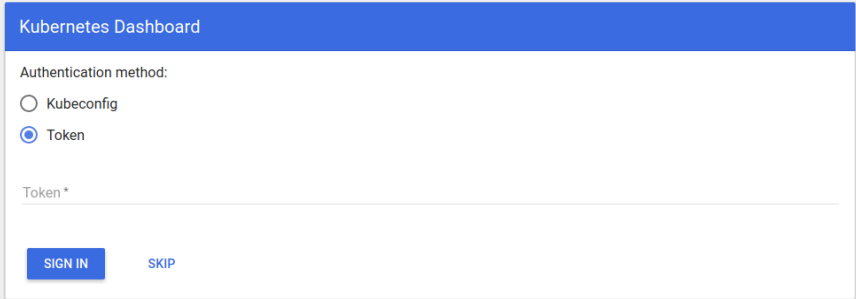
```
Host s2
  LocalForward 127.0.0.1:8001 localhost:8001
  LocalForward 127.0.0.1:6443 10.146.225.4:6443
```

2. Argumenty `ssh`, np.:

```
ssh -L 8001:localhost:8001 -L 6443:10.146.225.4:6443 nazarewk@s2
```


Użytkownik i hasło Domyślna nazwa użytkownika Dashboardu to `kube`, a hasło znajduje się w pliku `credentials / kube_user`.

W starszej wersji (uruchamianej wcześniej) `k8s` i/lub `Kubespray` brakowało opcji logowania przy pomocy nazwy użytkownika i hasła:

The screenshot shows the 'Kubernetes Dashboard' login interface. It features a blue header bar with the text 'Kubernetes Dashboard'. Below the header, the 'Authentication method:' is displayed with two radio button options: 'Kubeconfig' and 'Token'. The 'Token' option is selected, indicated by a blue dot. Below the radio buttons, there is a text input field labeled 'Token *'. At the bottom of the form, there are two buttons: 'SIGN IN' (in blue) and 'SKIP' (in light blue).

Od 29 stycznia 2018 roku widzę poprawny ekran logowania (opcja Basic):

Kubernetes Dashboard

☐ Kubeconfig

Please select the kubeconfig file that you have created to configure access to the cluster. To find out more about how to configure and use kubeconfig file, please refer to the [Configure Access to Multiple Clusters](#) section.

☐ Token

Every Service Account has a Secret with valid Bearer Token that can be used to log in to Dashboard. To find out more about how to configure and use Bearer Tokens, please refer to the [Authentication](#) section.

☒ Basic

Username

kube

Password

●●●●●●●●●●●●●●●●

SIGN IN SKIP

Instalacja dodatkowych aplikacji z użyciem Kubespray

Kubespray ma wbudowaną instalację kilku dodatkowych aplikacji playbookiem `upgrade-cluster.yml` z tagiem `apps` (skrypt `bin/setup-cluster-upgrade` ↪).

Zmieniłem `kube_script_dir` na lokalizację z poza `/usr/local/bin`, bo w systemie CoreOS jest read-only squashfs, wybrałem `/opt/bin` ponieważ znajdował się już w `PATH`ie na CoreOS. Później dowiedziałem się, że domyślnie zmiany CoreOS powinny być umieszczane w folderze `/opt`.

W końcu ze względu na liczne błędy zarzuciłem temat.

Instalacja Helm

Helm¹⁰⁸ jest menadżerem pakietów dla k8s. Jego głównym zadaniem jest standaryzacja, automatyzacja i ułatwienie instalacji aplikacji w k8s.

Helm składa się z:

- programu `helm` uruchamianego lokalnie i korzystającego z danych dostępowych `kubectla`,
- aplikacji serwerowej `Tiller`, z którą `helm` prowadzi interakcje,
- pakietów `Charts` i ich repozytoriów, domyślnie jest to `kubernetes / charts`
↪ 109,

Jego instalacja sprowadza się do:

1. ściągnięcia pliku wykonywalnego dla obecnej architektury,
2. dodania roli RBAC dla `Tillera`,
3. Wywołanie komendy `helm init --service-account tiller`

Wszystkie kroki zawierają się w skrypcie `bin/install-helm`. Ze względu na brak dystrybucji `Helm` na `FreeBSD` całość uruchamiam przez `SSH` na węźle-zarządcy (domyślnie `s4`).

Szybko okazało się, że większość pakietów wymaga trwałych zasobów dyskowych i nie uda się ich uruchomić bez ich konfiguracji w sieci uczelnianej.

Rozdział 8

Docelowa konfiguracja w sieci uczelnianej

Pełną konfiguracją k8s można uruchomić z maszyny ldap; znajduje się ona w folderze `/pub/Linux/CoreOS/zetis/kubernetes` maszyny ldap, który zawiera podane foldery:

- `kubernetes-cluster` - moje repozytorium zawierające konfigurację i skrypty pozwalające uruchomić klaster,
- `boot` - skrót do folderu `kubernetes-cluster/zetis/www/boot` zawierającego konfigurację iPXE oraz Ignition:
 - `coreos.ign` - plik konfiguracyjny CoreOS, wygenerowany z pliku `coreos.yml` narzędziem do transpilacji konfiguracji `et`¹¹⁰, narzędzie domyślnie nie jest skompilowane na FreeBSD i musimy uruchomić je z Linuxa,
- `log` - standardowe wyjście uruchamianych komend,

8.1 Procedura uruchomienia klastra

1. Wchodzę na maszynie ldap do folderu `/pub/Linux/CoreOS/zetis/kubernetes`
→ `/kubernetes-cluster`
2. Upewniam się, że mój klucz SSH znajduje się w `boot/coreos.ign`,
3. Włączam maszyny-węzły wybierając z menu iPXE CoreOS -> k8s lub wybierając w narzędziu boot bezpośrednio `coreos kub`,
4. Upewniam się, że mam bezhasłowy dostęp do tych maszyn, minimalna konfiguracja `~/.ssh/config` to:

```
Host s?  
  User admin  
  StrictHostKeyChecking no  
  UserKnownHostsFile /dev/null  
  
Host *  
  IdentityFile ~/.ssh/id_rsa  
  IdentitiesOnly yes
```

5. Upewniam się, że istnieje folder `kubescape / my_inventory`, jeżeli nie, to go tworzę kopiując domyślną konfigurację:

```
cp -rav kubescape/inventory kubescape/my_inventory
```

6. Otwieram plik `inventory / inventory .cfg` i upewniam się, że uruchomione maszyny są obecne w sekcji `[all]` oraz przypisane do odpowiednich ról: `[kube-master]` i `[etcd]` lub `[kube-node]`. Identyfikatorem maszyny jest pierwsze słowo w grupie `[all]`, przykładowa konfiguracja dla maszyn `s4`, `s5` i `s6` z jednym zarządcą to:

```
[all]  
;s3 ip=10.146.225.3  
s4 ip=10.146.225.4  
s5 ip=10.146.225.5  
s6 ip=10.146.225.6  
;s7 ip=10.146.225.7  
;s8 ip=10.146.225.8  
;s9 ip=10.146.225.9  
;sa ip=10.146.225.10  
;sb ip=10.146.225.11  
;sc ip=10.146.225.12  
  
[kube-master]  
s4  
  
[kube-node]  
s5  
s6  
  
[etcd]  
s4  
  
[k8s-cluster:children]  
kube-node  
kube-master
```

Opcjonalnie można do każdego węzła:

- dopisać `ansible_python_interpreter = /opt/bin/python`, żeby ułatwić uruchamianie ansible partiami,
- dopisać `ansible_host =< prawdziwa_nazwa_hosta >`, jeżeli chce się korzystać z pierwszego wyrazu opisu węzła jako aliasu, a nie faktycznej jego nazwy w sieci uczelnianej,

7. Upewniam się, że plik `inventory / group_vars / all . yml` zawiera naszą konfigurację; minimalny przykład:

```
cluster_name: zetis-kubernetes
bootstrap_os: coreos
kube_basic_auth: true
kubeconfig_localhost: true
kubectl_localhost: true
download_run_once: true
cert_management: "{ { 'vault' if groups.get('vault', None) else 'script'
    ↪ }}"
helm_enabled: true
helm_deployment_type: docker
kube_script_dir: /opt/bin/kubernetes-scripts
```

8. Uruchamiam konfigurowanie maszyn `bin / setup-cluster` lub bez skryptu:

```
ldap% cd kubespray
ldap% ansible-playbook -i my_inventory/inventory.cfg cluster.yml -b -v
```

Po około 10-20 minutach skrypt powinien zakończyć się wpisami pokroju:

```
...
PLAY RECAP *****
localhost                : ok=2      changed=0    unreachable=0
    ↪ failed=0
s4                        : ok=281   changed=94   unreachable=0
    ↪ failed=0
s5                        : ok=346   changed=80   unreachable=0
    ↪ failed=0
s6                        : ok=186   changed=54   unreachable=0
    ↪ failed=0
...
```

9. Weryfikuję instalację:

```
ldap% bin/kubectl get nodes
NAME      STATUS    ROLES    AGE      VERSION
s4        Ready     master   2m       v1.9.1_coreos.0
s5        Ready     node     2m       v1.9.1_coreos.0
s6        Ready     node     2m       v1.9.1_coreos.0
```

8.2 Sprawdzanie, czy klaster działa

Wywołanie skryptu `bin/students nazarewk create` jest równoważne uruchomieniu komendy `kubectl create -f nazarewk.yml`, gdzie plik `nazarewk.yml` to:

```
apiVersion: v1
kind: Namespace
metadata:
  name: nazarewk
  labels:
    name: nazarewk
---
apiVersion: v1
kind: ServiceAccount
metadata:
  name: nazarewk
  namespace: nazarewk
---
kind: RoleBinding
apiVersion: rbac.authorization.k8s.io/v1
metadata:
  name: nazarewk-admin-binding
  namespace: nazarewk
roleRef:
  kind: ClusterRole
  name: admin
apiGroup: rbac.authorization.k8s.io
subjects:
- kind: ServiceAccount
  name: nazarewk
```

W skrócie:

- tworzę Namespace
- tworzę ServiceAccount
- przypisuję wbudowaną Role o nazwie admin do ServiceAccount o nazwie nazarewk za pomocą RoleBinding ,

Korzystanie z klastra jako student

- tworzę użytkownika z jego własnym Namespace

```
ldap% bin/students nazarewk create  
namespace "nazarewk" created  
serviceaccount "nazarewk" created  
rolebinding "nazarewk-admin-binding" created  
Tokens:  
eyJhbGciOiJIUzI1NiIsInR5cCI6IkpXLTJwcm9maWZlcnQyLmNpdj09bmhHfxU-TRw  
ldap% bin/students
```

NAME	STATUS	AGE
default	Active	3m
kube-public	Active	3m
kube-system	Active	3m
nazarewk	Active	16s

- kopiuję token na s2 z uruchomionym ubuntu:

```
ldap% bin/student-tokens nazarewk | ssh nazarewk@s2 "cat > /tmp/token"
```

- pobieram kubectl

```
s2% cd /tmp
s2% curl -LO https://storage.googleapis.com/kubernetes-release/release/$
↪ (curl -s https://storage.googleapis.com/kubernetes-release/
↪ release/stable.txt)/bin/linux/amd64/kubectl
s2% chmod +x kubectl
s2% sudo mv kubectl /usr/local/bin
s2% source <(kubectl completion zsh)
```

- sprawdzam, czy mam dostęp do klastra

```
s2% kubectl get nodes
The connection to the server localhost:8080 was refused - did you
↪ specify the right host or port?
```

- konfiguruję kubectl (najprościej aliasem)

```
s2% alias kubectl='command kubectl -s "https://s4:6443" --insecure-skip-
↪ tls-verify=true --token="$(cat /tmp/token)" -n nazarewk'
```

- weryfikuję brak dostępu do zasobów globalnych

```
s2% kubectl get nodes
Error from server (Forbidden): nodes is forbidden: User "system:
↪ serviceaccount:nazarewk:nazarewk" cannot list nodes at the
↪ cluster scope
```

- tworzę deployment z przykładową aplikacją


```
s2% kubectl run echoserver --image=gcr.io/google_containers/echoserver
↪ :1.4 --port=8080 --replicas=2
deployment "echoserver" created
```

```
s2% kubectl get deployments
```

NAME	DESIRED	CURRENT	UP-TO-DATE	AVAILABLE	AGE
echoserver	2	2	2	2	3m

```
s2% kubectl get pods
```

NAME	READY	STATUS	RESTARTS	AGE
echoserver-7b9bbf6ff-22df4	1/1	Running	0	4m
echoserver-7b9bbf6ff-c6kbv	1/1	Running	0	4m

- wystawiam port, żeby dostać się do aplikacji spoza klastra

```
s2% kubectl expose deployment echoserver --type=NodePort
service "echoserver" exposed
```

```
s2% kubectl describe services/echoserver | grep -e NodePort:
NodePort:                <unset> 30100/TCP
```

```
s2% curl s4:30100
CLIENT VALUES:
client_address=10.233.107.64
command=GET
real path=/
query=nil
request_version=1.1
request_uri=http://s4:8080/

SERVER VALUES:
server_version=nginx: 1.10.0 - lua: 10001

HEADERS RECEIVED:
accept=/*/*
host=s4:30100
user-agent=curl/7.47.0
BODY:
-no body in request-
```

- sprawdzam, czy z ldap też mam dostęp do aplikacji:

```
ldap% curl s4:30100
CLIENT VALUES:
client_address=10.233.107.64
command=GET
real path=/
```

```
query=nil
request_version=1.1
request_uri=http://s4:8080/

SERVER VALUES:
server_version=nginx: 1.10.0 - lua: 10001

HEADERS RECEIVED:
accept=/*/*
host=s4:30100
user-agent=curl/7.58.0
BODY:
-no body in request-
```

- usuwam użytkownika

```
ldap% bin/students nazarewk delete
namespace "nazarewk" deleted
serviceaccount "nazarewk" deleted
rolebinding "nazarewk-admin-binding" deleted
Tokens:
Error from server (NotFound): serviceaccounts "nazarewk" not found
```

- sprawdzam, czy coś zostało po koncie użytkownika

```
ldap% curl s4:30100
curl: (7) Failed to connect to s4 port 30100: Connection refused
```

```
ldap% bin/kubectl get namespace
NAME          STATUS    AGE
default       Active    46m
kube-public   Active    46m
kube-system   Active    46m
```

Rozdział 9

Rezultaty i wnioski

Główne założenia pracy inżynierskiej zostały spełnione. Wyjaśniłem dużą ilość zagadnień związanych z `κ8s` oraz oddałem do użytku skrypty konfigurujące klaster `κ8s` wraz z prostym w obsłudze dodawaniem i usuwaniem jego użytkowników.

W trakcie pisania pracy temat okazał się zbyt obszerny, żeby go kompletnie i wyczerpująco opisać w pracy inżynierskiej. W związku z tym musiałem wybrać tylko najważniejsze informacje i przekazać je w możliwie najkrótszej formie.

Projekt jest bardzo aktywnie rozwijany, więc wiele informacji wyszło na jaw w końcowych etapach pisania pracy. W samej pracy pojawiły się jedynie wzmianki o nich bez dogłębnej analizy.

Nie udało mi się przeprowadzić testów wydajnościowych klastra ze względu na brak czasu.

Dodatek A

Przypisy

- 1 <https://www.opencontainers.org/about>
- 2 <https://blog.docker.com/2017/07/demystifying-open-container-initiative-oci-specifications>
- 3 <https://github.com/kubernetes-incubator/cri-o>
- 4 <https://wiki.freebsd.org/Docker>
- 5 <https://www.youtube.com/watch?v=akLa9L500NY>
- 6 <https://coreos.com/rkt/docs/latest/rkt-vs-other-projects.html>
- 7 <https://hub.docker.com/>
- 8 <https://docs.docker.com/registry/deploying/>
- 9 <https://kubernetes.io/>
- 10 <https://dzone.com/articles/choosing-the-right-containerization-and-cluster-management-tool>
- 11 <https://github.com/coreos/fleet>
- 12 <https://www.freedesktop.org/wiki/Software/systemd/>
- 13 <https://docs.docker.com/engine/swarm/>
- 14 <https://www.nomadproject.io/intro/index.html>
- 15 <https://www.nomadproject.io/intro/vs/index.html>
- 16 <http://mesos.apache.org/>
- 17 <https://www.digitalocean.com/community/tutorials/an-introduction-to-mesosphere>
- 18 <https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Kubernetes.png>
- 19 <https://coreos.com/etcd/>
- 20 <https://kubernetes.io/docs/reference/generated/kube-apiserver/>
- 21 <https://kubernetes.io/docs/reference/generated/kube-controller-manager/>
- 22 <https://kubernetes.io/docs/reference/generated/kube-scheduler/>
- 23 <https://kubernetes.io/docs/reference/generated/kubelet/>
- 24 <https://github.com/google/cadvisor>
- 25 <https://github.com/coreos/flannel#flannel>
- 26 <https://www.projectcalico.org/>
- 27 <https://kubernetes.io/docs/admin/authorization/rbac/>

28 <https://kubernetes.io/docs/concepts/overview/working-with-objects/kubernetes-objects/>
29 [https://github.com/kubernetes/community/blob/master/contributors/devel/
api-conventions.md](https://github.com/kubernetes/community/blob/master/contributors/devel/api-conventions.md)
30 <https://kubernetes.io/docs/concepts/workloads/pods/pod-overview/>
31 <https://kubernetes.io/docs/concepts/workloads/pods/pod-lifecycle/#container-probes>
32 <https://kubernetes.io/docs/concepts/workloads/controllers/replicaset/>
33 <https://kubernetes.io/docs/concepts/workloads/controllers/deployment/>
34 <https://kubernetes.io/docs/concepts/workloads/controllers/statefulset/>
35 <https://kubernetes.io/docs/concepts/workloads/controllers/daemonset/>
36 <https://kubernetes.io/docs/concepts/workloads/controllers/jobs-run-to-completion/>
37 <https://kubernetes.io/docs/concepts/workloads/controllers/cron-jobs/>
38 <https://en.wikipedia.org/wiki/Cron>
39 <https://github.com/kubernetes/dashboard>
40 <https://github.com/kubernetes/community/blob/master/incubator.md>
41 <https://kubernetes.io/docs/reference/setup-tools/kubeadm/kubeadm/>
42 <https://kubernetes.io/docs/setup/independent/install-kubeadm/>
43 <https://github.com/kubernetes-incubator/kubespray>
44 <https://github.com/openshift/openshift-ansible>
45 <https://maas.io/>
46 <https://jujucharms.com/canonical-kubernetes/>
47 <https://tutorials.ubuntu.com/tutorial/install-kubernetes-with-conjure-up>
48 <https://insights.ubuntu.com/2017/10/12/kubernetes-the-not-so-easy-way/>
49 <https://github.com/kubernetes-incubator/bootkube>
50 <https://github.com/coreos/matchbox/tree/master/examples/terraform/bootkube-install>
51 <https://github.com/poseidon/typhoon>
52 [https://kubernetes.io/docs/getting-started-guides/fedora/fedora_ansible_
config/](https://kubernetes.io/docs/getting-started-guides/fedora/fedora_ansible_config/)
53 <http://rancher.com/announcing-rke-lightweight-kubernetes-installer/>
54 <https://kubernetes.slack.com/messages/kubespray>
55 <https://rancher.com/>
56 <https://github.com/openshift/origin>
57 https://www.reddit.com/r/devops/comments/59ql4r/openshift_origin_vs_kubernetes/
58 <https://medium.com/levvel-consulting/the-differences-between-kubernetes-and-openshift>
59 <https://youtu.be/-mFovK19aB4?t=6m54s>
60 <https://dcos.io/>
61 <https://mesosphere.com/>
62 <https://mesosphere.com/blog/kubernetes-dcos/>
63 <https://mesosphere.github.io/marathon/>
64 <https://jvns.ca/categories/kubernetes/>
65 <https://github.com/kelseyhightower/kubernetes-the-hard-way>

66 <https://www.youtube.com/watch?v=4-pawkiazEg>
67 <https://www.projectatomic.io/blog/2015/05/building-and-running-live-atomic/>
68 <https://arstechnica.com/information-technology/2015/12/rsync-net-zfs-replication-to-the-c>
69 <https://github.com/nazarewk/ipxe-boot>
70 <https://cloud-init.io/>
71 <http://yaml.org/>
72 https://hub.docker.com/_/python/
73 <https://www.podcastinit.com/cloud-init-with-scott-moser-episode-126>
74 <https://github.com/coreos/coreos-cloudinit>
75 <https://github.com/coreos/coreos-cloudinit/commit/3460ca4414fd91de66cd581d997bf453fd895b6>
76 <http://rancher.com/docs/os/latest/en/configuration/>
77 <https://github.com/rancher/os/commit/e2ed97648ad63455743ebc16080a82ee47f8bb0c>
78 <https://clearlinux.org/blogs/announcing-clr-cloud-init>
79 <https://coreos.com/>
80 <https://www.redhat.com/en/about/press-releases/red-hat-acquire-coreos-expanding-its-kuber>
81 <https://coreos.com/os/docs/latest/provisioning.html>
82 <https://coreos.com/ignition/docs/latest/>
83 <https://rancher.com/rancher-os/>
84 <http://rancher.com/docs/os/latest/en/configuration/docker/>
85 <https://github.com/rancher/os/issues/2204>
86 <https://forums.rancher.com/t/good-cloud-config-reference/5238/3>
87 <https://www.projectatomic.io/>
88 <https://www.redhat.com/en/resources/enterprise-linux-atomic-host-datasheet>
89 <https://wiki.centos.org/SpecialInterestGroup/Atomic/Download/>
90 <https://getfedora.org/atomic/download/>
91 <https://alpinelinux.org/>
92 https://wiki.alpinelinux.org/wiki/Alpine_local_backup
93 http://wiki.alpinelinux.org/wiki/Alpine_Configuration_Framework_Design
94 <https://clearlinux.org/>
95 <https://www.infoworld.com/article/3159658/linux/6-key-points-about-intels-hot-new-linux-c>
html
96 <https://github.com/kubernetes/kops>
97 <https://github.com/kubespray/kubespray-cli/issues/120>
98 <https://github.com/kubernetes-incubator/kubespray/blob/master/roles/bootstrap-os/tasks/main.yml>
99 <https://github.com/rancher/rancher/issues/10396>
100 https://docs.openshift.org/latest/getting_started/administrators.html
101 <https://github.com/openshift/origin/issues/14766>
102 https://docs.openshift.org/latest/getting_started/administrators.html#try-it-out

- 103 https://docs.openshift.com/enterprise/3.0/admin_guide/manage_nodes.html#adding-nodes
- 104 <https://github.com/nazarewk/kubernetes-cluster>
- 105 <https://github.com/kubernetes/dashboard/wiki/Access-control#admin-privileges>
- 106 <https://github.com/kubernetes-incubator/kubespray/blob/master/docs/dns-stack.md#limitations>
- 107 <https://github.com/kubernetes-incubator/kubespray/blob/master/docs/vault.md>
- 108 <https://github.com/kubernetes/helm>
- 109 <https://github.com/kubernetes/charts>
- 110 <https://github.com/coreos/container-linux-config-transpiler>

Dodatek B

Wykaz skryptów

B.1 repozytorium kubernetes-cluster

kubernetes-cluster (<https://github.com/nazarewk/kubernetes-cluster>) jest repozytorium Git, które zawiera kompletny kod źródłowy wykorzystywany w tej pracy inżynierskiej.

Kod można znaleźć i uruchomić w sieci uczelnianej z katalogu /pub/Linux
↔ /CoreOS/zetis/kubernetes/kubernetes-cluster/ na maszynie ldap.

bin/pull

Pobiera aktualną wersję repozytorium wraz z najnowszą wersją zależności:

```
#!/bin/sh
# Author: Krzysztof Nazarewski <nazarewk@gmail.com>
# Purpose: git pull wrapper including submodule updates

git pull || (git fetch --all && git reset --hard origin)
git submodule update --init --remote --recursive
chmod +x ${0%/*}/*
```

bin/vars

Zawiera wspólne zmienne środowiskowe wykorzystywane w reszcie skryptów oraz linii komend:

```
#!/bin/sh
# Author: Krzysztof Nazarewski <nazarewk@gmail.com>
# Purpose: Holds common variables used in all other scripts

if [ -z "$KC_CONFIGURED" ]; then
    KC_CONFIGURED=1
```



```

BIN="$(realpath ${0%/*})"
PATH="$BIN:$PATH"
PDIR="${BIN%/*}"
VENV="$PDIR/.env"
KUBESPRAY="$PDIR/kubespray"
INVENTORY="$KUBESPRAY/my_inventory"
CONFIG_FILE="$INVENTORY/inventory.cfg"

export KUBECONFIG="$KUBESPRAY/artifacts/admin.conf"
export ANSIBLE_CONFIG="$PDIR/ansible.cfg"
fi

```

bin/ensure-virtualenv

Konfiguruje środowisko Pythona, włącznie z próbą instalacji brakującego virtualenv przez apt:

```

#!/bin/sh
# Author: Krzysztof Nazarewski <nazarewk@gmail.com>
# Purpose: installs python virtualenv

. ${0%/*}/vars
python="$(which python)"
activate="$VENV/bin/activate"

find_virtualenv() {
    which virtualenv 2> /dev/null || which virtualenv
}

install_virtualenv () {
    # Installs pip and/or virtualenv

    local pip=$(which pip)
    local apt=$(which apt)
    if [ ! -z "$pip" ]; then
        sudo $pip install virtualenv
        return 0
    elif [ ! -z "$apt" ]; then
        sudo $apt install virtualenv
        return 0
    else
        echo 'Virtualenv, pip and apt-get are both missing, cannot proceed'
        exit 1
    fi
}

create_env () {
    local cmd=$(find_virtualenv)
    [ -z "$cmd" ] && install_virtualenv && cmd=$(find_virtualenv)

    $cmd -p $python $VENV

```

```

    . $activate

    pip install -U pip setuptools
}

[ -z "$python" ] && echo 'python is missing' && exit 1
[ -e "$activate" ] && . $activate || create_env
pip install -U -r $PDIR/requirements.txt

```

bin/ensure-configuration

Generuje brakujące pliki konfiguracyjne SSH, inventory.cfg i group_vars

↪ /all.yml nie nadpisując istniejących:

```

#!/bin/sh
# Author: Krzysztof Nazarewski <nazarewk@gmail.com>
# Purpose: configures cluster (SSH, inventory, group_vars)

. ${0%*/}/vars
SSH_CFG_DST="$HOME/.ssh/config"
SSH_CFG="$PDIR/zetis/.ssh/kubernetes.conf"

is_ssh_config_missing () {
    cat << EOF | python
import sys
expected = open('$SSH_CFG', 'rb').read()
existing = open('$SSH_CFG_DST', 'rb').read()
sys.exit(expected in existing)
EOF
    return $?
}

is_ssh_config_missing && cat $SSH_CFG >> $SSH_CFG_DST

file="$INVENTORY/inventory.cfg"
[ -f "$file" ] || cat << EOF > "$file"
[all]
;s3 ip=10.146.225.3
s4 ip=10.146.225.4
s5 ip=10.146.225.5
s6 ip=10.146.225.6
;s7 ip=10.146.225.7
;s8 ip=10.146.225.8
;s9 ip=10.146.225.9
;sa ip=10.146.225.10
;sb ip=10.146.225.11
;sc ip=10.146.225.12

[kube-master]
s4

```

```

[kube-node]
s5
s6

[etcd]
s4

[k8s-cluster:children]
kube-node
kube-master
EOF

file="$INVENTORY/group_vars/all.yml"
[ -f "$file" ] || cat << EOF > "$file"
cluster_name: zetis-kubernetes
bootstrap_os: coreos
kube_basic_auth: true
kubeconfig_localhost: true
kubectl_localhost: true
download_run_once: true
cert_management: "{ { 'vault' if groups.get('vault', None) else 'script'
    ↪ } }"
helm_enabled: true
helm_deployment_type: docker
kube_script_dir: /opt/bin/kubernetes-scripts
EOF

```

bin/render-coreos

Generuje konfigurację Ignition (JSON) na podstawie Container Linux Config (YAML):

```

#!/bin/sh
# Author: Krzysztof Nazarewski <nazarewk@gmail.com>
# Purpose: renders CoreOS Ignition (incl. retrieving binary)

. ${0%/*}/vars
ct_version=${1:-0.6.1}
boot="$PDIR/zetis/WWW/boot"
url='https://github.com/coreos/container-linux-config-transpiler'
url="$url/releases/download"
url="$url/v${ct_version}/ct-v${ct_version}-x86_64-unknown-linux-gnu"

wget -nc $url -O $BIN/ct
chmod +x $BIN/ct
$BIN/ct -pretty \
    -in-file "$boot/coreos.yml" \
    -out-file "$boot/coreos.ign"

```

bin/setup-cluster

Właściwy skrypt konfiguruje klaster na działających maszynach CoreOS:

```
#!/bin/sh
# Author: Krzysztof Nazarewski <nazarewk@gmail.com>
# Purpose: sets up the cluster

. ${0%/*}/vars
. $BIN/ensure-configuration
. $BIN/activate

(
  cd $KUBESPRAY;
  ansible-playbook -i $INVENTORY/inventory.cfg cluster.yml -b -v $@
)

chmod -R 700 $KUBESPRAY/{artifacts/admin.conf,credentials}

cat << EOF
Login credentials:
  user: kube
  password: $(cat $PDIR/credentials/kube_user)
EOF
```

bin/setup-cluster-full

Skrót do pobierania najnowszej wersji, a następnie uruchamiania klastra:

```
#!/bin/sh
. ${0%/*}/vars

$BIN/pull
$BIN/setup-cluster $@
```

bin/setup-cluster-upgrade

Skrypt analogiczny do setup-cluster, ale wywołujący upgrade-cluster .
→ yml zamiast cluster.yml:

```
#!/bin/sh
# Author: Krzysztof Nazarewski <nazarewk@gmail.com>
# Purpose: runs upgrade-cluster.yml instead of cluster.yml

. ${0%/*}/vars
. $BIN/ensure-configuration
. $BIN/activate

cd $KUBESPRAY
```

```
ansible-playbook -i $INVENTORY/inventory.cfg upgrade-cluster.yml -b -v  
↪ $@
```

bin/kubect1

Skrót kubect1 z automatycznym dołączaniem konfiguracji kubespray :

```
#!/bin/sh  
# Author: Krzysztof Nazarewski <nazarewk@gmail.com>  
# Purpose: kubect1 wrapper which uses generated configurations  
  
# Handle running kubect1 from PATH  
[ "${0%/*}" == "$0" ] \  
  && _bin=$(dirname $(which kubect1)) \  
  || _bin=${0%/*}  
  
. $_bin/vars  
  
local_bin="$PDIR/artifacts/kubect1"  
  
if [ -f $local_bin ]; then  
  chmod +x $local_bin  
  kubect1=$local_bin  
else  
  kubect1=/usr/bin/kubect1  
fi  
  
$kubect1 $@
```

bin/students

Skrypt zarządzający obiektami k8s użytkowników, czyli studentów:

```
#!/bin/sh  
# Author: Krzysztof Nazarewski <nazarewk@gmail.com>  
# Purpose: executes operations on users (create, get, describe, delete)  
  
. ${0%/*}/vars  
  
kubect1_command () {  
  local users="$1"  
  local cmd="$2"  
  for name in $users; do  
    cat <<EOF | $BIN/kubect1 $cmd -f -  
apiVersion: v1  
kind: Namespace  
metadata:  
  name: ${name}  
  labels:  
    name: ${name}  
  
```

```

---
apiVersion: v1
kind: ServiceAccount
metadata:
  name: ${name}
  namespace: ${name}
---

kind: RoleBinding
apiVersion: rbac.authorization.k8s.io/v1
metadata:
  name: ${name}-admin-binding
  namespace: ${name}
roleRef:
  kind: ClusterRole
  name: admin
  apiGroup: rbac.authorization.k8s.io
subjects:
- kind: ServiceAccount
  name: ${name}
EOF
echo Tokens:
$BIN/student-tokens ${name}
done
}

case $1 in
  ""|list)
    $BIN/kubect1 get namespace
    ;;
  -h)
    cat << EOF
    Usage: $0 "<usernames>" create|get|describe|delete
      where <usernames> is a single-argument list of usernames
      You can also call it without arguments to list users (namespaces)
    EOF
    ;;
  *)
    kubect1_command "$@"
    ;;
esac

```

bin/student-tokens

Listuje przepustki konkretnego użytkownika:

```

#!/bin/sh
# Author: Krzysztof Nazarewski <nazarewk@gmail.com>
# Purpose: lists kubernetes authentication tokens for specified user

```

```

. ${0%/*}/vars
name=$1
args="--namespace $name get serviceaccount $name"
args="$args -o jsonpath={.secrets[*].name}"
for token in ` $BIN/kubectl $args `; do
    args="get secrets $token --namespace $name"
    args="$args -o jsonpath={.data.token}"
    $BIN/kubectl $args | base64 --decode
    echo
done

```

bin/install-helm

Instaluje menadżer pakietów Helm:

```

#!/bin/sh
# Author: Krzysztof Nazarewski <nazarewk@gmail.com>
# Purpose: installs helm package manager into Kubernetes cluster

. ${0%/*}/vars

host=${1:-s4}

ssh () {
    command ssh $host sudo $@
}

cat <<EOF | ssh bash
export HELM_INSTALL_DIR=/opt/bin
url='https://raw.githubusercontent.com/kubernetes/helm/master/scripts/
↪ get'
[ -f /opt/bin/helm ] || curl $url | bash
EOF

cat <<EOF | ssh kubectl create -f -
apiVersion: v1
kind: ServiceAccount
metadata:
  name: tiller
  namespace: kube-system
---
apiVersion: rbac.authorization.k8s.io/v1beta1
kind: ClusterRoleBinding
metadata:
  name: tiller
roleRef:
  apiGroup: rbac.authorization.k8s.io
  kind: ClusterRole
  name: cluster-admin
subjects:
- kind: ServiceAccount
  name: tiller

```

```

    namespace: kube-system
EOF

ssh helm version | grep Server: || ssh helm init --service-account
↪ tiller

```

zetis/.ssh/kubernetes.conf

Częściowy plik konfiguracyjny SSH do umieszczenia w ~/.ssh/config:

```

Host s?
    User admin

IdentityFile ~/.ssh/id_rsa
IdentitiesOnly yes

Host s?
    StrictHostKeyChecking no
    UserKnownHostsFile /dev/null

```

zetis/WWW/boot/coreos.ipxe

Skrypt iPXE uruchamiający maszynę z CoreOS:

```

#!/ipxe
set ftp http://ftp/pub/

set base-url ${ftp}/Linux/CoreOS/alpha
set ignition ${ftp}/Linux/CoreOS/zetis/kubernetes/boot/coreos.ign

set opts ${opts} coreos.autologin
set opts ${opts} coreos.first_boot=1 coreos.config.url=${ignition}
set opts ${opts} systemd.journald.max_level_console=debug
kernel ${base-url}/coreos_production_pxe.vmlinuz ${opts}
initrd ${base-url}/coreos_production_pxe_image.cpio.gz

boot

```

zetis/WWW/boot/coreos.yml

Plik konfiguracyjny Container Linux Config w formacie YAML, docelowo do przepuszczenia przez narzędzie ct. Wyjątkowo skróciłem ten skrypt, ze względu na długość kluczy SSH:

```

passwd:
  users:
    - name: admin
      groups: [sudo, docker]
      ssh_authorized_keys:

```



```
- ssh-rsa <klucz RSA> ato@volt.iem.pw.edu.pl
- ssh-rsa <klucz RSA> nazarewk
- ssh-rsa <klucz RSA> nazarewk@ldap.iem.pw.edu.pl
```

zetis/WWW/boot/coreos.ign

Z powyższego pliku wygenerowany zostaje (również skrócony) plik JSON:

```
{
  "ignition": {
    "config": {},
    "timeouts": {},
    "version": "2.1.0"
  },
  "networkd": {},
  "passwd": {
    "users": [
      {
        "groups": [
          "sudo",
          "docker"
        ],
        "name": "admin",
        "sshAuthorizedKeys": [
          "ssh-rsa <klucz RSA> nazarewk",
          "ssh-rsa <klucz RSA> nazarewk@ldap.iem.pw.edu.pl",
          "ssh-rsa <klucz RSA> ato@volt.iem.pw.edu.pl"
        ]
      }
    ]
  },
  "storage": {},
  "systemd": {}
}
```

B.2 repozytorium ipxe-boot

ipxe-boot (<https://github.com/nazarewk/ipxe-boot>) jest repozytorium kodu umożliwiające uruchomienie środowiska bezdyskowego poza uczelnią.

Repozytorium nie zostało wykorzystane w finalnej konfiguracji, więc nie będę opisywał jego zawartości.